

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0153/2008

14.4.2008

ДОКЛАД

относно Годишния доклад за 2007 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област
(2007/2274(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Marco Sarpato

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ **Error!**
Bookmark not defined.

ANNEX I **Error! Bookmark not defined.**

ANNEX II **Error! Bookmark not defined.**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ **Error! Bookmark not defined.**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И
ВЪТРЕШНИ РАБОТИ **Error! Bookmark not defined.**

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ **Error! Bookmark not
defined.**

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно Годишния доклад за 2007 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област
(2007/2274(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Деветия доклад на Европейския съюз за правата на човека (2007 г.)¹,
- като взе предвид членове 3, 6, 11, 13 и 19 от Договора за Европейския съюз и членове 117 и 300 от Договора за създаване на Европейската общност,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека и всички международни правни инструменти, посветени на защитата на правата на човека²,
- като взе предвид Хартата на Организацията на обединените нации,
- като взе предвид конвенциите на Организацията на обединените нации за правата на човека и факултативните протоколи към тях,
- като взе предвид регионалните инструменти в областта на правата на човека, включващи по-конкретно Африканската харта за правата на човека и народите, факултативния протокол относно правата на жените в Африка, Американската конвенция за правата на човека и Арабската харта на правата на човека,
- като взе предвид влизането в сила на 1 юли 2002 г. на Римския статут на Международния наказателен съд и своите резолюции, отнасящи се до Международния наказателен съд³,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора и Плана на Европейския съюз от 2005 г. за най-добри практики, стандарти и процедури за борба и превенция на трафика на хора⁴,
- като взе предвид Протокол № 13 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи относно премахването на смъртното наказание при всички обстоятелства,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание (Конвенция против изтезанията),

¹ Документ на Съвета 13288/1/07.

² Вж Приложението към настоящата резолюция

³ ОВ L 379, 7.12.1998 г., стр. 265; ОВ L 262, 18.9.2001 г., стр. 262; ОВ С 293 Е, 28.11.2002 г., стр. 88; ОВ С 271 Е, 12.11.2003 г., стр. 576.

⁴ ОВ L 311, 9.12.2005 г., стр. 1.

- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и факултативния протокол към нея,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз¹,
- като взе предвид Споразумението за партньорство между АКТЬ - ЕО и измененията към него²,
- като взе предвид своите предишни резолюции относно правата на човека по света,
- като взе предвид своите резолюции относно петата и седмата сесии на Съвета по правата на човека на ООН, приети съответно на 7 юни 2007 г.³ и 21 февруари 2008 г.⁴, и резултатите от преговорите относно Съвета по правата на човека на ООН (UNHRC),
- като взе предвид своята резолюция от 14 февруари 2006 г. относно клаузата за правата на човека и демокрацията в споразуменията на Европейския съюз⁵,
- като взе предвид своите резолюции от 1 февруари 2007 г.⁶ и от 26 април 2007 г.⁷ относно инициативата в подкрепа на всеобщ мораториум върху смъртното наказание и Резолюция 62/149 от 18 декември 2007 г. на Общото събрание на Организацията на обединените нации относно мораториума върху смъртното наказание,
- като взе предвид своята резолюция от 20 септември 2001 г. относно гениталното осакатяване на жените⁸, която посочва, че всякаква форма на подобно осакатяване, независимо в каква степен, е акт на насилие срещу жените и представлява нарушение на основните им права,
- като взе предвид своята резолюция от 6 септември 2007 г. относно провеждането на диалог и консултации с трети страни в областта на правата на човека⁹, в т.ч. правата на жените, които следва да се обсъждат изрично във всеки диалог по правата на човека,
- като взе предвид своята резолюция от 6 юли 2006 г. относно свободата на

¹ ОВ L 303, 14.12.2007 г., стр. 1.

² ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3; ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 27.

³ Приети текстове, Р6_ТА(2007) 0235.

⁴ Приети текстове, Р6_ТА(2008)0065.

⁵ ОВ С 290 Е, 29.11.2006 г., стр. 107.

⁶ ОВ С 250 Е, 25.10.2007 г., стр. 91.

⁷ ОВ С 74 Е, 20.3.2008 г., стр. 775.

⁸ ОВ С 77 Е, 28.3.2002 г., стр. 126.

⁹ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0381.

изразяване в Интернет¹ ,

- като взе предвид всички приети от него извънредни резолюции относно правата на човека,
 - като взе предвид Форума на неправителствените организации за защита на правата на човека в Европейския съюз, състоял се през декември 2007 г. в Лисабон,
 - като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, която беше подписана от Европейските общности и от повечето държави-членки на 30 март 2007 г., и в която се определя задължението интересите и проблемите на лицата с увреждания да бъдат включени в провеждани в трети държави дейности за защита на правата на човека,
 - като взе предвид предназначенията за делегациите и службите на Европейския съюз обяснителна бележка относно уврежданията и развитието, публикувана през юли 2004 г.,
 - като взе предвид Декларацията на ООН за защитниците на правата на човека и действията на специалния представител на Генералния секретар на ООН за положението на защитниците на правата на човека,
 - като взе предвид Международната конвенция за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване, приета през декември 2006 г.,
 - като взе предвид Насоките на Европейския съюз за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право², относно децата и въоръжените конфликти и относно защитниците на правата на човека, както и относно смъртното наказание, изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унижително отношение, диалозите с трети държави по въпросите на правата на човека и относно насърчаването и защитата на правата на детето,
 - като взе предвид член 45 и член 112, параграф 2 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становищата на комисията по развитие и комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (А6-0153/2008),
- А. като има предвид, че Годишният доклад на Европейския съюз относно правата на човека за 2007 г., изготвен от Съвета и Комисията, предоставя общ преглед на дейностите на институциите на Европейския съюз в областта на правата на човека във и извън Европейския съюз,
- Б. като има предвид, че Годишният доклад за 2007 г. има за цел да анализира, оценява и в конкретни случаи да предлага конструктивна критика на действията, предприети в областта на правата на човека от страна на Комисията, Съвета и Парламента,

¹ ОВ С 303 Е, 13.12.2006 г., стр. 879.

² ОВ L 327, 23.12.2005 г., стр. 4.

- В. като има предвид, че постигнатото във вътрешен план от Европейския съюз в областта на правата на човека безспорно оказва пряко влияние на неговата надеждност и на способността му да прилага ефикасна външна политика,
- Г. като има предвид, че правата на човека и тяхната защита се обуславят, и следва да се развиват паралелно с правовата държава, демократичното управление, принципа на разделение на властите и политическата отчетност, както и с политическите права, които могат да позволят на лицата, които се ползват с тях, да бъдат защитници на самите себе си по въпроси, засягащи правата на човека,
- Д. като има предвид, че следва да се положат усилия и да се отдели повече внимание на спазването на основните права на човека, най-вече политическите права, при преговорите и прилагането на двустранни или регионални търговски споразумения, включително и когато става въпрос за споразумения, сключени с важни търговски партньори,
- Е. като има предвид, че правосъдието, свободата, демокрацията и правовата държава, които гарантират основните свободи и права на човека, са стълбовете на трайния мир и, като има предвид, че траен мир не може да бъде постигнат чрез споразумения, имащи за цел да защитят лицата, отговорни за системно нарушаване на правата на човека или за нарушаване на международното хуманитарно право,
- Ж. като има предвид, че в различни региони по света все още съществува заплаха за защитата на правата на човека, тъй като нарушаването на правата на човека неизбежно се съпътства от усилие от страна на нарушителите да намалят резултата от защитата на правата на човека, особено в държави, където нарушаването на правата на човека е ключов фактор за поддържането на власт на недемократични режими,
- З. като има предвид, че в развиващите се държави 82% от хората с увреждания все още живеят под прага на бедността и продължават да бъдат подлагани на изключително сериозни нарушения на правата на човека, включително отказ на право на живот и налагане на нечовешко или унизително отношение и като има предвид, че в това отношение положението на децата с увреждания е особен повод за тревога,
- И. като има предвид, че в съответствие с Конституцията на Световната здравна организация (СЗО) „ползването на най-високи здравни стандарти е едно от основните права на всяко човешко същество без разлика на раса, религия, политически убеждения, икономически или социални условия“ и, като има предвид, че здравето на хората е основа за постигане на мир и сигурност,
1. изразява съжаление, че Европейският съюз все още е далеч от осъществяването на последователна и ефикасна политика в областта на утвърждаването и насърчаването на правата на човека по света и подчертава необходимостта от по-ефективно провеждане на такава политика; счита, че е необходим значителен напредък по отношение на стриктното спазване на вече съществуващите правила на Европейския съюз в областта на правата на човека;

2. счита, че за да се осъществи съществен напредък в утвърждаването на правата на човека, следва да се вземат мерки за засилване на общата външна политика и политиката на сигурност на ЕС (ОВППС), което често се затруднява от превеса на националните интереси на държавите-членки, за да се гарантира, че насърчаването на правата на човека се счита за приоритет, както и за да се гарантира насърчаването на правата на човека като цел на общата външна политика и политиката на сигурност, посочена в член 11 от Договора за Европейски съюз, се изпълнява точно;
3. призовава Комисията и Съвета да положат по-големи усилия за подобряване на способността на Европейския съюз за бърза реакция на нарушения на правата на човека от трети държави, не на последно място чрез включване на политиката в областта на правата на човека във всички външни политики на Европейския съюз по отношение на тези държави и чрез систематично разглеждане на проблеми, свързани с правата на човека, в рамките на политическия диалог на всички равнища;

Общи принципи и предложения в областта на правата на човека, демокрацията, мира и ненасилието

4. потвърждава, че правата на човека, така както са определени в основните международни инструменти и конвенции, включително Хартата на основните права на Европейския съюз, представляват универсални, исторически придобити естествени права, чието конкретно и ефективно спазване представлява необходимата гаранция за прилагането и спазването на законността и международния ред, както и за насърчаването на мира, свободата, справедливостта и демокрацията;
5. счита, че ефективното спазване на правата на човека по света от страна на местни или национални съдебни институции или, когато това не е възможно, от страна на наднационални съдебни институции, следва да се утвърди като ясно очертана и централна цел в политиките на Европейския съюз, като се започне от ОВППС;
6. счита, че подкрепата за съдебните институции на всички равнища и в частност, подкрепата за международните съдилища, следва да бъде една от основните политически цели на Европейския съюз във връзка с усилията да се осигури ефективно спазване на правата на човека;
7. следователно призовава Комисията и Съвета, като използват за пример извършеното за създаването на Международния наказателен съд, да предприемат приоритетни действия в подкрепа на дейностите на всички съдебни институции, ангажирани със защита на правата на човека; по-специално счита, че проблемът с претовареността на Европейския съд по правата на човека трябва да се реши чрез отпускането на допълнителни финансови ресурси и че следва да се осигури максимална подкрепа за работата на Интерамериканския съд по правата на човека и на Африканския съд по правата на човека и народите, както и да се допринесе за улесняване на създаването на Съд по правата на човека между държавите в Азия и Тихоокеанския басейн;

8. счита, че самото право на демокрация, разбирано като право на всеки гражданин да участва, без да бъде подлаган на дискриминация, в упражняването на суверенната власт на народа в рамките на институциите, съставляващи правовата държава, е универсално човешко право, исторически придобито и изрично признато от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, от Международния пакт за граждански и политически права, от Виенската декларация от 1993 г. и от Декларацията на Хилядолетието на Организацията на обединените нации; счита, че на това право на демокрация съответства задължението на институциите на международната общност, на Европейския съюз и на всички държави-членки, да работят за премахване на пречките пред пълното зачитане на правата на човека по целия свят; счита, че стратегическата перспектива за това усилие би трябвало да се състои в създаването на истинска Световна организация на демокрацията и демокрациите, която следва да възникне чрез преобразуването на съществуващите наднационални институции, които ще бъдат укрепени чрез Общността на демокрациите, или чрез създаването на нови институции;
9. счита, че принципът за ненасилие на Ганди е най-подходящият инструмент за гарантиране на упражняването, утвърждаването, насърчаването, спазването на основните права на човека в пълна степен; счита, че разпространението на този принцип трябва да се превърне в приоритетна цел на политиката за насърчаване на правата на човека и демокрацията от страна на Европейския съюз и възнамерява да допринесе за осъвременяването и изучаването на модерните теории и практики за действия на ненасилие, включително чрез сравнителен анализ на използваните в миналото най-добри практики; за да се придаде централно политическо значение на това усилие, предлага през 2009 г. да бъде свикана Европейска конференция по въпросите на ненасилието и 2010 г. да бъде обявена за „година на ненасилието“; призовава, освен това, държавите-членки да предприемат действия под егидата на Организацията на обединените нации за обявяването на „десетилетие на ненасилието 2010 - 2020 г.“;

Годишен доклад на Европейския съюз относно правата на човека за 2007 г.

10. подчертава значението на Годишния доклад на Европейския съюз за 2007 г. относно правата на човека за анализирането и оценката на политиката на Европейския съюз в областта на правата на човека, и признава, че Докладът предостави общ поглед върху нарастващия обем на свързаните с правата на човека дейности на Европейския съюз;
11. счита, че следва да бъде осигурена повече и по-качествена информация относно оценката на предходните политики, както и че следва да бъдат предложени елементи и насоки, които да променят общия подход, както и да уточнят приоритетите на политиките, като се съобразяват с реалностите във всяка отделна страна, с оглед на приемане на стратегия относно правата на човека в отделните страни или поне на глава относно правата на човека в стратегическите документи за страните; отново призовава за подготвяне на редовна, периодична оценка на прилагането и резултатите от политиките, инструментите и инициативите на Европейския съюз в областта на правата на човека в трети държави; призовава

Комисията и Съвета да разработят специфични количествени индекси и критерии, с цел да бъде измервана ефективността на тези политики;

12. приветства публичното представяне на Доклада за 2007 г. от Съвета и Комисията на пленарната сесия през декември 2007 г. едновременно с оповестяването на годишната награда „Сахаров“ за свобода на мисълта, която Парламентът присъди на г-н Salih Mahmoud Mohamed Osman от Судан; вече е установена редовна практика, по силата на която декемврийската сесия на Европейския парламент се посвещава на отчет на дейностите на ЕС в областта на правата на човека;
13. отново призовава Съвета и Комисията да идентифицират „държавите, предизвикващи особена тревога“, в които е особено трудно да се насърчават правата на човека и, за тази цел, да разработят критерии, чрез които да се оценяват държавите по отношение на степента на спазване на правата на човека, което ще позволи да се установят специфични политически приоритети;

Дейности на Съвета и Комисията в областта на правата на човека в международен план

14. счита, че укрепването на секретариата по правата на човека на Съвета в количествено и качествено отношение ще позволи повишаване на видимостта и консолидиране на ролята на Европейския съюз в областта на насърчаването и спазването на правата на човека в неговата външна политика; очаква назначаването на върховен представител за ОВППС, който ще бъде същевременно заместник-председател на Комисията, да засили значително последователността и ефикасността на Съюза в тази област;
15. счита, че напредъкът в създаването на Агенцията на Европейския съюз за основните права представлява първата стъпка в отговор на призива на Парламента за изграждане на интегрирана рамка от правила и институции, чиято цел е да придаде задължителен характер на Хартата на основните права и да гарантира придържане към системата, предвидена в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС), както и за разработването на цялостна политика на ЕС за правата на малцинствата; подчертава значението на факта, че мандатът на Агенцията обхваща също така и онези държави, които са сключили споразумения с ЕС за стабилизиране и асоцииране;
16. счита за необходимо в бъдеще задачите на специалните представители на Европейския съюз да включват изрично насърчаването и спазването на правата на човека;
17. счита, че капацитетът на Европейския съюз за предотвратяване, отговор, управление и разрешаване на кризи се е оказал недостатъчен и призовава Съвета, след вече направените от него препоръки относно създаването на Европейски граждански корпус за мир, постепенно да промени гражданските аспекти на Европейската политика за сигурност и отбрана в „Гражданска служба за мир“ за управление на краткотрайни граждански кризи и трайно изграждане на мира; изразява мнение, че въз основа на посочената рамка, Европейският съюз следва да

засили мрежите на гражданското общество, на поднационално, национално и регионално равнище, така че да насърчи изграждането на доверие, изграждането на капацитет, да увеличи контрола и осведомеността, по тази причина подкрепя институционализирането на участието на гражданското общество в регионални и подрегионални структури за мир и сигурност;

18. отново призовава Комисията да насърчи държавите-членки на Европейския съюз и трети държави, с които в момента се водят преговори за бъдещо членство, да подпишат и да ратифицират всички ключови конвенции на ООН и Съвета на Европа в областта на правата на човека и факултативните протоколи към тях; привлича вниманието на държавите-членки на Европейския съюз върху необходимостта да ратифицират Международната конвенция за защита правата на всички работници-мигранти и членовете на техните семейства, която досега не е ратифицирана от нито една държава-членка¹,
19. призовава за бързо ратифициране от страна на Европейската общност и нейните държави-членки на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания; подчертава, че факултативният протокол към Конвенцията следва да се разглежда като неразделна част от нея и призовава за едновременното присъединяване към Конвенцията и към Протокола;
20. подчертава необходимостта от по-нататъшно засилване на действителния ангажимент на Европейския съюз и неговите държави-членки в областта на правата на човека и въпросите на демокрацията във връзка с тяхното участие в различни международни форуми през 2008 г., включително в работата на Съвета по правата на човека на ООН (UNHRC), Общото събрание на ООН, Съвета на министрите на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и Съвета на Европа;
21. призовава за подобряване на сътрудничеството и координацията между Съвета на Европа и Европейския съюз; приветства подписването на 11 май 2007 г. на Меморандум за разбирателство между Съвета на Европа и Европейския съюз и призовава двете страни да приложат документа на практика; изтъква по-конкретно следните препоръки, съдържащи се в доклада Juncker:
 - препоръката за изрично въвеждане на механизъм, чрез който Европейският съюз да може да се обръща към Комисаря по правата на човека, за да се допълни действието на съществуващите органи на Съюза, което да става в рамките на процеса на разширяването на Съюза, в рамките на Европейската политика на съседство (ЕСД) или в рамките на процеса по стабилизиране и асоцииране;
 - препоръката да бъде изработен механизъм за насърчаване и засилване на демокрацията и да се прилага изцяло опитът на Венецианската комисия;
 - препоръката за систематизиране на използването на опита на Съвета на Европа,

¹ Данни, актуални към юни 2007 г.

за да се гарантира допълващия характер и последователността на работата, извършвана съответно от Европейския съюз и от Съвета на Европа;

22. призовава към засилено сътрудничество между Съвета на Европа и Европейския съюз в областта на насърчаването на правата на малцинствата и защитата на регионалните и малцинствени езици; призовава към използването на правнообвързващите конвенции на Съвета на Европа, като например Рамковата конвенция за защита на националните малцинства и Европейската харта за регионалните или малцинствените езици, и на техния ефикасен механизъм за мониторинг; настоятелно призовава да бъде взето под внимание становището на консултативния комитет на Конвенцията относно мерките, предприети от докладващите държави, както и докладите на комитета от експерти на Хартата относно изпълнението на ангажиментите на държавите-участнички във връзка с работата на институциите на ЕС, и по-специално по време на процеса на присъединяване на страните кандидатки за членство;
23. посочва, че UNHRC има потенциал да се развие като ценна рамка за многостранните усилия на ЕС в областта на правата на човека; изразява съжаление по повод факта, че през последната година от дейността си, тази нова структура не е подобрила постиженията на ООН в областта на правата на човека; изразява увереност в практическата полза от механизма на общ периодичен преглед за постигането на конкретни резултати и подобрения; призовава Съвета и Комисията да следят отблизо този процес, така че да бъде приложена на практика Резолюция 60/251 на Общото събрание на ООН от 15 март 2006 г., по силата на която е учреден общ периодичен преглед, основаващ се на обективна и достоверна информация относно спазването на задълженията и ангажиментите в областта на правата на човека от всяка държава-членка по начин, гарантиращ всеобхватност на правата и еднакво третиране на всички държави; призовава Съвета да се консултира с Парламента по този въпрос;
24. приветства факта, че процедурата по разглеждане на жалби, основаваща се на предишната „процедура 1503“ ще продължи да дава възможност на частни лица и организации да представят на вниманието на UNHRC жалби при груби и надеждно доказани нарушения на правата на човека, и призовава Комисията и Съвета да гарантират, че гласът на неправителствените организации ще продължи да се чува в UNHRC, така че те могат да се ползват от прерогативите, гарантирани от техния консултативен статут, даващ им право да представят писмени съобщения и устни декларации;
25. потвърждава значението на специалните процедури и на „мандатите на държавите“ в рамките на UNHRC; в рамките на процеса по подновяване на титулярите на мандат, настоява за прозрачност на процеса и за необходимостта да се работи по назначаването на независими и опитни кандидати, които се ползват с необходимата представителност, както в географски план, така и по отношение на пола; отбелязва, че се наложи мандатът на експертната група за Дарфур да се слее с този на специалния докладчик за Судан; наред с това отбелязва решението на Европейския съюз да подкрепи резолюция, която предвижда да не се подновява мандатът за Дарфур на експертите по права на човека, както и решението на

UNHRC да не подновява мандатите по отношение на Беларус и Куба;

26. призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да продължат да настояват за установяването на критерии за членство в UNHRC, в т.ч. предоставянето на постоянни покани за специалните процедури; наред с това призовава за наблюдение на действителното изпълнение на изборните обещания на правителствата на държавите-членки на ООН; призовава това правило да бъде спазвано при определянето на европейската подкрепа за страните кандидатки;
27. в тази връзка призовава Европейския съюз да се ангажира официално с демократични правителства от други регионални групи, така че да започне официално сътрудничество и консултация в рамките на UNHRC, за да се гарантира успехът на инициативи, насочени към спазването на принципите, съдържащи се във Всеобщата декларация за правата на човека; счита, че единствено чрез координирани действия, включващи регионален съюз на демократичните държави, многостранните усилия на Европейския съюз в областта на правата на човека могат да бъдат ефикасно защитени във форумите на ООН, както бе показано чрез неотдавнашното успешно приемане на 18 декември 2007 г. на горепосочената Резолюция 62/149 на Общото събрание на ООН относно мораториума върху смъртното наказание;
28. приветства факта, че Комисията използва позицията си като председател на Процеса Кимбърли през 2007 г. за укрепване на механизмите, предназначени за спиране на потока от конфликтни диаманти; потвърждава значението на Процеса Кимбърли, като се има предвид връзката между спирането на търговията с конфликтни диаманти и постигането на траен мир и сигурност; приветства също Турция и Либерия като новоприети през 2007 г. участници, както и повторното приемане на Република Конго в Процеса Кимбърли (с което общият брой на участниците достигна 48, включително Европейската общност, включваща 27 държави-членки);
29. приветства факта, че третата международна конференция, имаща за цел сключването на международен договор за забрана на производството, употребата, трансфера или складирането на касетъчни бомби в съответствие с принципите на международното хуманитарно право, се състоя през декември 2007 г. във Виена с пълната подкрепа на Европейския съюз¹; призовава Румъния и Кипър, които са единствените две държави-членки на ЕС, които не са подкрепили приетата на 23 февруари 2007 г. Декларация от Осло, да я подкрепят; изцяло подкрепя конференциите в рамките на Процеса от Осло, първата от които се проведе в Уелингтън от 18 до 22 февруари 2008 г., и следващата, която се предвижда да се състои в Дъблин от 19 до 30 май 2008 г.; изразява очакване всички държави-членки на Европейския съюз да имат готовност да подпишат договора на церемония, която се предвижда да се състои в Осло в края на 2008 г.;
30. призовава Съвета и Комисията да продължат активните си усилия за постигане на всеобщо ратифициране на Римския статут и приемане на необходимото

¹ Участваха над 140 представители на гражданското общество и 138 държави (94 от тях са подкрепили Декларацията от Осло или Процеса от Осло).

национално законодателство за прилагането му на практика в съответствие с Общата позиция на Съвета 2003/444/ОВППС от 16 юни 2003 г. за Международния наказателен съд (МНС) и Плана за действие; подчертава, че не всички председателства на Съюза следват с еднаква енергия посочената обща цел; призовава всички председателства да споменават фазата на сътрудничество с МНС на всички срещи на високо равнище с трети държави; изисква тези усилия да бъдат разширени, така че да включат ратификацията и прилагането на Споразумението за привилегиите и имунитетите на Международния наказателен съд, което представлява важен оперативен инструмент на Съда; отбелязва влизането в сила на 8 декември 2007 г. на Споразумението с Обединеното кралство относно изпълнението на присъди (и влизането в сила на подобно споразумение, сключено с Австрия през 2005 г.) и призовава всички държави-членки да обмислят сключването на подобни споразумения с МНС; признава сключването на Споразумение за сътрудничество и взаимопомощ между Европейския съюз и МНС за важен инструмент, допълващ задълженията на отделните държави-членки;

31. приветства ратифицирането от Япония на Римския статут през юли 2007 г., с което общият брой на държавите-страни по договора към декември 2007 г. достигна 105; призовава Чешката република, като единствената останала държава-членка на ЕС, която все още не е ратифицирала Римския статут, да направи това в най-кратък срок; отново призовава всички държави, които все още не са ратифицирали Римския статут, да направят това в най-кратък срок¹; приканва Румъния да отмени сключеното със САЩ двустранно споразумение за имунитет;
32. настоятелно призовава всички държави-членки за пълно сътрудничество по международните наказателни съдебни механизми, и особено по отношение образуването на съдебно производство срещу бегълците; в това отношение, със задоволство отбелязва сътрудничеството на Демократична република Конго за предаването на Germain Katanga на МСС, сътрудничеството на Сърбия за задържането и предаването на Zdravko Tolimir на Международния съд за военните престъпления в бивша Югославия (МСВПБЮ) и сътрудничеството на Сърбия и Черна гора за задържането и предаването на Vlastimir Đjordjević на МСВПБЮ; все пак, със загриженост отбелязва упорития отказ на Судан да сътрудничи на МНС във връзка със задържането и предаването на Ahmad Muhammad Harun и Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman; отбелязва със загриженост, че издадените от

¹ Към 13 март 2008 г. 87 държави все още не са ратифицирали Римския статут: Азербайджан, Алжир, Ангола, Армения, Бангладеш, Бахамски острови, Бахрейн, Беларус, Бруней, Бутан, Вануату, Виетнам, Гватемала, Гвинея-Бисау, Гренада, Египет, Екваториална Гвинея, Еритрея, Етиопия, Зимбабве, Израел, Индия, Индонезия, Ирак, Иран, Йемен, Кабо Верде, Казахстан, Камерун, Катар, Киргизстан, Кирибати, Китай, Корейска народнодемократична република, Кот д'Ивоар, Куба, Кувейт, Лаос, Либия, Ливан, Мавритания, Мадагаскар, Малайзия, Малдивски острови, Мароко, Мианмар, Мозамбик, Молдова, Монако, Непал, Никарагуа, Обединени арабски емирства, Оман, Пакистан, Палау, Папуа-Нова Гвинея, Руанда, Руска федерация, Салвадор, Сао Томе и Принсипи, Саудитска Арабия, Свазиленд, Сейнт Лусия, Сейшелски острови, Сингапур, Сирия, Соломонови острови, Сомалия, Судан, Суринам, Съединени американски щати, Тайланд, Того, Тонга, Тувалу, Тунис, Туркменистан, Турция, Узбекистан, Украйна, Федерирани Микронезийски щати, Филипини, Хаити, Чешка република, Чили, Шри Ланка, Ямайка.

МНС заповеди за задържане на четирима членове на Божията армия на съпротивата на Уганда все още не са изпълнени; отбелязва също със загриженост, че Радован Караджич и Ратко Младич все още са на свобода и не са изправени пред МСВПБЮ; в тази връзка приканва сръбските власти да гарантират пълно сътрудничество с МСВПБЮ, което следва да доведе до задържането и предаването на всички останали обвиняеми, с цел да се даде възможност за подписването на Споразумение за стабилизиране и асоцииране; счита освен това, че воденото в момента от Специалния съд за Сиера Леоне в Хага съдебно производство срещу бившия президент на Либерия Чарлз Тейлър представлява значителен напредък към прекратяване на безнаказаността;

33. подчертава необходимостта от засилване на системата на международното наказателно правосъдие и в тази връзка признава установяването през ноември 2007 г. на механизъм за бърз юридически отговор за нов международен механизъм за сътрудничество за предоставяне на опит и помощ в случаи, при които установяването, събирането и съхраняването на информация би подкрепило широка гама от международни и преходни съдебни опции¹; призовава МНС да положи допълнителни усилия по посока на ангажирането на общности в процес на разследване в процеса на конструктивно взаимодействие с МНС, насочено към насърчаване на разбирателството и подкрепата за неговия мандат, да отговори на очакванията и да позволи на тези общности да следват и разбират международния наказателен съдебен процес; подчертава ролята, която биха могли да играят несъдебните механизми по отношение на случаи на нарушаване на правата на човека и международното наказателно право, стига тези усилия да спазват нормалното протичане на процеса и да не представляват пародия;
34. приветства приемането от Общото събрание на ООН на декларация относно правата на местното население и поздравява Съвета и държавите-членки за подкрепата им за приемането на посочения текст, който ще създаде рамката, според която държавите ще могат да защитават и насърчават правата на местното население без изключване или дискриминация; същевременно отбелязва със загриженост, че без нови инструменти, които да гарантират прилагането на посочената декларация, не може да се очаква действително подобрене в живота на местното население, най-вече на населението, живеещо в условия на авторитарни и диктаторски режими; следователно настоятелно призовава Комисията да даде ход на изпълнението на декларацията, най-вече посредством Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ), като изрично подчертава желанието си всички държави-членки спешно да ратифицират Конвенция 169 на Международната организация на труда относно правата на коренното и племенно население, която поддържа принципите, описани в посочената декларация чрез инструмент със задължителна правна сила;
35. отново призовава Комисията да разработи европейска рамкова стратегия относно ромите, като се има предвид специалното социално положение на ромските общности в Европейския съюз, в страните кандидатки и в държавите, участващи в процеса на стабилизиране и асоцииране по отношение на Западните Балкани;

¹ http://www.justicerapidresponse.org/Documents1/JRR_NY_NOV07_FinalOutcomeDocument.pdf.

36. настоятелно призовава ЕС да изиграе ключова роля на конференцията за преглед в Дърбан за насърчаване на изготвянето на балансиран текст, който ще се бори с расизма, а няма да се опитва да делегитимира демократичните държави и да насърчава омразата, какъвто беше случаят в Дърбан през 2001 г.;
37. със съжаление отбелязва, че въпреки многократните препоръки на Комисията за ратифициране на горепосочената Конвенция 169 на МОТ, днес, близо 20 години след влизането ѝ в сила, държавите-членки, които са я ратифицирали, са само три: Дания, Нидерландия и Испания; следователно насърчава инициативи, насочени към повишаване на информираността относно този важен законодателен инструмент и към укрепване на ефикасността му по света чрез ратифицирането му от всички държави-членки;

Изпълнение на насоките на Европейския съюз в областта на правата на човека

38. призовава още веднъж Комисията и посолствата и консулствата на държавите-членки да гарантират, че целият им персонал е изцяло запознат с насоките в областта на правата на човека; счита, че създаването на новата Европейска служба за външни действия ще бъде активно използвана за хармонизирането на подхода на мисиите в чужбина на държавите-членки и на Комисията в областта на правата на човека, чрез споделяне на структура и персонал, така че да бъдат създадени автентични „посолства на Европейския съюз“;
39. отбелязва усилията на германското и португалското председателства за завършване на насоките на Европейския съюз в областта на правата на човека в частта, отнасяща се до правата на детето; очаква да получи през следващите години проекти за специфичните мерки за приложение, насочени главно към прилагането на холистичен и всеобхватен подход, съдържащ се в основната част на насоките;
40. призовава Председателството да намери начин за подобряване на координацията и сътрудничеството между работните групи на Съвета, отнасящо се до действия в области от общ интерес, например между работната група по правата на човека и работната група, занимаваща се с МНС, по отношение на международното наказателно правосъдие и проблема с децата и въоръжените конфликти;
41. призовава Съвета да актуализира насоките, така че да бъде изцяло признато като основно право правото на ползване на най-високи стандарти в областта на здравеопазването, най-вече по отношение на облекчаването на болката;

Смъртно наказание

42. приветства споменатата по-горе Резолюция 62/149, приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 18 декември 2007 г., която призовава за всеобщ мораториум върху смъртното наказание и признава положителния междурегионален характер на инициативата;
43. призовава Съвета да актуализира насоките в областта на смъртното наказание,

така че да подкрепи всички дейности, насочени към цялостното прилагане на резолюцията на Общото събрание на ООН, която, наред с другото, призовава всички държави, в които смъртното наказание все още съществува, да спазват международните стандарти, осигуряващи гаранции за защита на правата на лицата, осъдени на смърт, най-вече на минималните стандарти, посочени в приложението към Резолюция 1984/50 на Икономическия и социален съвет от 25 май 1984 г.; подчертава, че резолюцията предоставя информация на Генералния секретар относно прилагането на смъртното наказание и спазването на гаранции за защита на правата на лицата, на които е наложено смъртно наказание, както и че цели постепенното ограничаване на прилагането на смъртното наказание и намаляване на броя на престъпленията, за които може да бъде налагано смъртно наказание; подчертава също, че резолюцията завършва с призив към всички държави-членки на ООН да въведат мораториум върху екзекуциите с оглед на премахването на смъртното наказание;

44. призовава председателството да насърчи Италия, Латвия, Полша и Испания, които все още не са ратифицирали протокол № 13 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС) относно смъртното наказание, да направят това¹; в тази връзка признава, че насоките относно смъртното наказание могат да се прилагат по-съгласувано, ако държавите-членки подпишат и ратифицират подобни протоколи и конвенции;
45. приветства решението на Съвета по въпросите на правосъдието и вътрешните работи от 7 декември 2007 г. да се присъедини към съвместната декларация на Съвета на Европа и Европейския съюз, установяваща Европейски ден срещу смъртното наказание, който ще се отбелязва на 10 октомври всяка година; приветства работата на Европейската конференция, състояла се в Лисабон на 9 октомври 2007 г., на която отново беше отправен призив за изкореняване на смъртното наказание в Европа и за насърчаване на премахването на смъртното наказание по целия свят;
46. приветства премахването на смъртното наказание в Албания на 25 март 2007 г. (за всички престъпления), в Киргизстан на 27 юни 2007 г.; в Руанда на 26 юли 2007 г., в щата Ню Джърси (Съединени американски щати) на 13 декември 2007 г. и в Узбекистан на 1 януари 2008 г.; изразява загриженост относно възможността в Гватемала да се възобнови прилагането на смъртното наказание; настоятелно призовава правителството на Гватемала вместо това да подкрепи ефективно всеобщия мораториум върху смъртното наказание; приветства решението на Китай всички дела, свързани със смъртно наказание, да бъдат преразгледани от Върховния съд, но продължава да бъде загрижен относно факта, че Китай все още извършва най-големия брой екзекуции по света; осъжда изпълняването на смъртни присъди в Беларус, което противоречи на европейските ценности; порицава нарастващото използване на смъртното наказание от страна на режима в Иран; изразява дълбока загриженост, че режимът в Иран все още осъжда на смърт обвиняеми под 18-годишна възраст;

¹ Към 10 януари 2008 г., Италия, Латвия, Полша и Испания са подписали, но не са ратифицирали Протокол №13 към ЕКЗПЧОС относно премахването на смъртното наказание при всички обстоятелства.

Изтезания и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне

47. отбелязва, че Гърция, Унгария, Латвия, Литва и Словакия до този момент не са подписали, нито са ратифицирали Факултативния протокол към Конвенцията против изтезанията (ОРСАТ); отбелязва, че към настоящия момент Австрия, Белгия, Кипър, Финландия, Франция, Германия, Италия, Люксембург, Нидерландия, Португалия и Румъния са подписали, но не са ратифицирали протокола; настоятелно призовава всички държави-членки на Европейския съюз, които към настоящия момент не са подписали и/или ратифицирали Факултативния протокол към Конвенцията против изтезанията, да направят това незабавно;
48. изразява загриженост относно действителния ангажимент за спазване на правата на човека от страна на държави-членки на Европейския съюз, които отказват да подпишат споменатата по-горе Международната конвенция за защитата на всички лица срещу насилствено изчезване; призовава всички държави-членки, които все още не са подписали и ратифицирали конвенцията, да направят това в най-кратки срокове¹;
49. насочва Съвета и Комисията към неотдавнашното проучване, озаглавено „Прилагане на насоките на Европейския съюз относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание“, представено на парламентарната подкомисия по права на човека на 28 юни 2007 г. и на Работната група по правата на човека (СОНОМ) през декември 2007 г.; призовава и двете институции да следват препоръките на Парламента, а именно препоръката да се изработи ясна цялостна визия, която да отчита специфичните национални особености, свързани с местния политически, социален, културен и правен контекст; призовава Комисията и Съвета, след извършването на анализ, да изпратят инструкции до делегациите и мисиите на държавите-членки, чрез които да им помогнат да прилагат насоките;
50. призовава Комисията и Съвета да засилят сътрудничеството със Съвета на Европа с цел създаване на европейска зона без изтезания и други форми на малтретиране, като ясен сигнал, че европейските страни са поели твърд ангажимент за изкореняването на тези практики на своите територии;
51. очаква оценката на прилагането на насоките на Европейския съюз относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, която се изготвя, за да бъде представена на СОНОМ; в контекста на преразглеждането на тези насоки, изразява очакване СОНОМ да обсъди специфични критерии за действие относно отделни случаи, така че да се подобри прилагането на насоките; препоръчва приемането на мерки, които да гарантират спазването на абсолютната забрана на изтезанията и други форми на нечовешко или унижително наказание, и да отклонят всеки опит за приемането на позиция от

¹ Страни, подписали Конвенцията (към декември 2007 г.): Австрия, Белгия, Кипър, Дания, Финландия, Франция, Германия, Ирландия, Италия, Литва, Люксембург, Малта, Португалия, Словакия, Словения, Испания, Швеция. (Само две държави – Албания и Аржентина – са ратифицирали Конвенцията, която трябва да бъде ратифицирана от 20 държави, за да влезе в сила.)

страна на Европейския съюз, която би легитимирала използването на дипломатически уверения с цел улесняване на трансфера на лица към държави, където има опасност те да бъдат подложени на изтезания или на други форми на нечовешко или унижително наказание;

52. призовава за актуализиране на насоките на Европейския съюз относно изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание в съответствие с член 15 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, който се отнася до правото на лицата да не бъдат подлагани на изтезания или жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание;
53. изисква редовно присъствие на представители на председателството или на секретариата на Съвета в съответните комисии на ООН, както и по-нататъшно сътрудничество със Съвета на Европа и с неговия комитет за предотвратяване на изтезанията, с цел реализирането на сериозен и ползотворен конкретен принос в процеса на вземане на решения относно демарши за определени държави;
54. настоятелно призовава Съвета и Комисията да продължат практиката на демарши по отношение на всички международни партньори на ЕС относно ратифицирането на международните конвенции за забрана на използването на изтезания и малтретиране, на тяхното приложение, както и осигуряването на помощ за рехабилитация на оцелелите от изтезания; призовава ЕС да определи борбата срещу изтезанията и малтретирането като основен приоритет на политиката си в областта на правата на човека, по-специално чрез засилено прилагане на насоките на ЕС и всички други инструменти на ЕС, като например Европейския инструмент за демокрация и права на човека и като гарантира, че държавите-членки на ЕС се въздържат от приемането на дипломатически уверения от трети държави, където е налице реален риск от изтезания и малтретиране;

Децата и въоръжените конфликти

55. приветства доклада на специалния представител на Генералния секретар на ООН за децата и въоръжените конфликти, оповестен на 13 август 2007 г., в който се съдържа заключението, че държавите-членки на ООН следва да прилагат конкретни и целенасочени мерки срещу упоритите нарушители;
56. приветства доклада и препоръките на Генералния секретар на ООН относно децата и въоръжения конфликт в Мианмар; осъжда сериозните нарушения на правата на децата в тази държава и призовава СОНОМ да отдаде приоритетно значение на Мианмар при прилагането на своите насоки относно децата и въоръжените конфликти;
57. приветства напредъка, постигнат в прилагането на международните стандарти за защита на детето при случаи, в които предполагаеми нарушители са изправени пред правосъдието, като например обвиненията, повдигнати от МНС срещу висши ръководители на различни въоръжени групировки в Демократична република Конго или срещу четири водещи фигури от Божията армия на съпротивата; оценява като значимо постижение решението на Специалния съд за

Сиера Леоне, според което набирането или използването на деца под 15 години във въоръжени действия представлява военно престъпление съгласно обичайното международно право, както и осъдителната присъда, наложена наскоро на военни командири за набиране на деца;

58. приветства факта, че се обръща все по-голямо внимание на правата на децата в широк спектър от преговори, споразумения, усилия за изграждане и съхраняване на мира, дневен ред и договори; все пак, подчертава, че в мирните споразумения клаузите, посветени на децата, следва да са конкретни, както и че техните цели следва да са изпълними;
59. приветства факта, че на правата на децата се отделя нарастващо внимание в механизмите за носене на отговорност за престъпления съгласно международното право (като признава в това отношение усилията, положени от Комисията за истина и помирение в Либерия през 2007 г.) като важно средство за прилагането на правото на децата да участват във вземане на решения, които засягат техния живот; същевременно подчертава, че тези усилия трябва да са ръководени от грижа за осигуряване на максимална защита на интересите на децата, включително чрез прилагането на съобразени с възрастта политики и процедури, както и чрез насърчаване на рехабилитацията и реинтеграцията на децата–жертви;
60. приветства напредъка, постигнат при формулиране на политиката по отношение на интегрираните стандарти за разоръжаване, демобилизация и реинтеграция (2006 г.), Парижките принципи и насоките относно децата, свързани с въоръжени сили или въоръжени групи (2007 г.); въпреки това подчертава, че сега се изисква ефективно прилагане;
61. приветства факта, че още седем държави (Аржентина, Хърватия, Гватемала, Лаос, Мавритания, Мароко и Украйна) се присъединиха към международния ангажимент за прекратяване на набирането на деца във въоръжени конфликти, известен като „Ангажиментите от Париж“; изразява съжаление, че САЩ не са подписали документа заради противопоставянето си на клаузата, отнасяща се до МНС;
62. приветства факта, че 11 държави-членки на Европейския съюз са подписали Женевската декларация относно въоръженото насилие и развитието, като по този начин общият брой на държавите – страни по декларацията достигна 42; настоятелно призовава останалите 16 държави-членки на Европейския съюз, които все още не са подписали Женевската декларация, да направят това незабавно;
63. призовава тези държави-членки, които не са подписали и ратифицирали факултативните протоколи към Конвенцията за правата на детето¹, да направят

¹ Факултативен протокол към Конвенцията за правата на детето относно търговията с деца, детската проституция и детската порнография (към ноември 2007 г.): не е ратифициран от Чешката република, Финландия, Германия, Гърция, Унгария, Ирландия, Люксембург, Малта и Обединеното кралство. Факултативният протокол към Конвенцията за правата на детето относно участието на деца във въоръжен конфликт (към октомври 2007 г.): не е ратифициран от Естония, Гърция, Унгария, Нидерландия; не е ратифициран, нито подписан от Кипър.

това незабавно;

64. припомня липсата на окончателно уреждане на нерешени конфликти в държави в рамките на Европейската политика на съседство (ЕСД); подчертава, че такива ситуации създават контекст, в който се пренебрегват нарушенията на върховенството на закона и правата на човека в съответните региони, а също така представляват основна пречка пред гарантирането и спазването на всички права на детето; призовава специфичното положение, в което се намират децата и техните семейства в региони с нерешени конфликти в държави в рамките на ЕСД, да бъде разгледано като приоритетен въпрос в контекста на действията, предприемани от ЕС в тази област;
65. отбелязва, че португалското председателство последва инициативите на Германия по отношение на насоките и поиска от всички мисии в държави, определени като приоритетни, да подхождат към националните стратегии, приети от СОНОМ на 15 юни 2007 г., като към постоянни инструкции, които следва да бъдат включени в работата на ръководителите на мисии в областта на проблемите на децата във въоръжени конфликти; приветства факта, че председателството също предаде на местните председателства докладите, отнасящи се до отделните държави, получени от съответните неправителствени организации; приветства инициативата на словенското председателство да поръча изследване, което да анализира влиянието на мерките, предприети от ЕС по отношение на деца, засегнати от въоръжени конфликти; във връзка с това подчертава ограниченото влияние, което насоките оказват по отношение на децата и въоръжените конфликти, най-вече поради факта, че по-голямата част от делегациите на Комисията и на държавите-членки не бяха информирани, че съответната държава–домакин е считана за приоритетна държава по отношение на прилагането на посочените насоки;

Защитници на правата на човека

66. призовава Съвета и Комисията да поемат ангажимент за по-прозрачно и системно прилагане на насоките на Европейския съюз относно защитниците на правата на човека, като се има предвид, че това е важен и новаторски инструмент, имащ за цел да подкрепя защитниците на правата на човека и да закриля лицата, изложени на риск;
67. призовава Комисията и Съвета да включат в своята хуманитарна и търговска политика мерки за борба срещу принудителния детски труд;
68. очаква насоките относно защитниците на правата на човека да бъдат признати за приоритетен елемент на външната политика на Европейския съюз в областта на правата на човека, в съчетание с ефективното прилагане на тези насоки в местните стратегии, отнасящи се до 120 държави; настоятелно призовава държавите-членки на ЕС да хармонизират своите позиции относно закрилата на защитниците на правата на човека;
69. счита, че следва да се приложи последователен подход, целящ също укрепване на изграждането на капацитет сред активистите в областта на правата на човека,

включително онези, които са се посветили на защита на икономическите, социалните и културните права, и да се засилят механизмите за консултация и взаимодействие между тях и техните правителства по въпросите на демократичната реформа и утвърждаването на правата на човека, най-вече, когато процесът на демократизация е изложен на риск;

70. призовава Комисията и Съвета активно да насърчават защитниците на правата на човека да разпространяват информация относно теорията и практиката на ненасилие с оглед повишаване на осведомеността, както и на взаимния обмен на най-добри практики, основани на пряк опит в тази област;
71. призовава Съвета и държавите-членки спешно да разгледат въпроса с издаването на визи при извънредни обстоятелства на защитници на правата на човека чрез ясно позоваване на специфичното положение на защитниците на правата на човека в новия Общ кодекс относно визите и създаването по този начин на специална ускорена процедура за издаване на визи, за което може да се почерпи от опита на ирландското и испанското правителство в тази област; счита, че поверителният характер на демаршите на Европейския съюз в подкрепа на защитниците на правата на човека понякога е полезен, но изисква, въпреки тази поверителност, местните представители на Европейския съюз винаги да информират поверително неправителствените организации на местно равнище относно подобни действия;
72. отбелязва, че въпреки значителните икономически реформи, в Китай все още са налице системни нарушения на политическите права и правата на човека, под формата на задържане по политически причини, нападения и сплашвания на адвокати, защитници на правата на човека и журналисти, включително движението за защита на правата *weiquan*, липса на независима съдебна система, принудителен труд, потискане на свободата на изразяване и религия и правата на религиозните и етнически малцинства, произволни задържания, системата от концентрационни лагери Лаогай и предполагаемо незаконно набиране на органи; също така изразява загриженост относно черните списъци с журналисти и активисти в областта на правата на човека, които включват Далай Лама, неговите последователи и практикуващите Фалунгун;
73. изразява съжаление относно факта, че в Беларус продължават да бъдат регистрирани само пет организации за правата на човека и че продължават опитите от страна на властите да сплашат и контролират тези групи, като същевременно постоянно отхвърлят заявления за законна регистрация от други групи за правата на човека; приветства решението на Общото събрание на ООН, взето през май 2007 г., да отхвърли искането на Беларус за място в Съвета по правата на човека, като изтъква нейните неуспехи в областта на правата на човека; отново настоятелно призовава властите в Беларус да прекратят използването на сплашване, тормоз, целеви арести и политически мотивирани преследвания срещу защитниците на правата на човека и активистите на гражданското общество в Беларус;
74. изразява дълбока загриженост, че през 2007 г. иранските власти увеличили

тормоза на независими защитници на правата на човека и адвокати, опитвайки се да им попречат да оповестяват и да преследват нарушения на правата на човека; изразява съжаление относно закриването от страна на иранското правителство на НПО, които насърчават участието на гражданското общество и повишават осведомеността относно нарушенията на правата на човека, включително на организации, предоставящи правна и социална помощ на жени – жертви на насилие;

75. отново подчертава, че е важно да се изготви ръководство за прилагане на насоките, което да се предостави на защитниците на права на човека на местно равнище; насърчава СОНОМ да разпространява насоките на ЕС за защитниците на права на човека, преведени на тези езици на ЕС, които широко се използват в трети държави, както и на други основни езици, освен езиците на ЕС, сред регионални служби и посолства/делегации; приветства факта, че до момента преводи са достъпни на езици като руски, арабски, китайски и фарси, но подчертава, че е необходимо да се изготвят повече преводи на местно равнище; призовава държавите-членки на Европейския съюз да опростят въпроса с издаването на визи за защитниците на правата на човека, които са поканени за участие в събития, организирани в рамките на Европейския съюз или които търсят убежище вследствие на условия на влошена сигурност;

Насоки за диалози и признати консултации с трети държави по въпросите на правата на човека

76. призовава Съвета и Комисията да пристъпят към цялостна оценка на насоките относно диалога за правата на човека и да разработят ясни показатели за влиянието на диалога, както и критерии за започване, прекъсване и възстановяване на диалог;
77. подновява призива си диалогът за правата на човека да се разшири, така че да се обхваща положението както в трети държави, така и в самия Европейски съюз, за да се увеличи доверието в съответния диалог;
78. подновява призива си въпросите, свързани с правата на човека, да се поставят на най-високо политическо равнище, за да се придаде по-голяма политическа тежест на проблематиката за правата на човека и да се попречи на държави-членки или трети държави да изключват от политическия диалог въпроси, свързани с правата на човека; поради тази причина счита, че този диалог никога не трябва да бъде използван с цел ограничаване на проблематиката единствено до срещи на експертно равнище, което би му придало маргинален характер в сравнение с други политически теми; призовава, следователно, Съвета и Комисията да предприемат следните мерки:
- да оповестят определените за всеки диалог цели и да наблюдават реализацията им;
 - да изискат изготвянето на оценка за всеки диалог, за предпочитане ежегодна и най-малко на всеки две години,

- да гарантират, че освен технически разисквания между длъжностните лица, всяка среща в рамките на диалога включва и политическа фаза, която пряко да ангажира представители на равнище министри;
79. в този контекст отново изтъква предложенията, съдържащи се в цитираната по-горе резолюция на Парламента от 6 септември 2007 г. относно провеждането на диалог и консултации с трети страни в областта на правата на човека; във връзка с това, подчертава, че през януари 2008 г. бе поставено началото на диалог между Съвета, Комисията и подкомисията на Парламента по права на човека с цел да се приложат препоръките на посочената резолюция по отношение на участието на Парламента в общия диалог; по този повод припомня задължението на Съвета да се консултира с Парламента и да взема под внимание неговата позиция в съответствие с член 21 от Договора за Европейския съюз;
80. подчертава необходимостта от драстично засилване на диалога по правата на човека между Европейския съюз и Китай и изразява загриженост, че Китай е предоставил отговор само на две трети от въпросите, повдигнати от ЕС по отделни случаи, които пораждат загриженост, в рамките на този диалог; изразява загриженост относно сериозните нарушения на правата на човека в Китай и подчертава, че въпреки обещанията, дадени от режима с оглед на приближаващите Олимпийски игри и на принципите на Олимпийската харта, положението в държавата не се е подобрило в това отношение; по отношение на Олимпийската харта, приветства факта, че Китай работи за изпълнение на препоръките на специалния докладчик по проблема с изтезанията и че неотдавна даде насоки на съдилищата да не се основават на самопризнания; отбелязва, че въпреки неколкото уверения, предоставени от китайското правителство относно намеренията му да ратифицира Международния пакт за граждански и политически права, ратификацията все още не е факт; изразява съжаление, че на срещата на върха Европейски съюз – Китай, състояла се на 28 ноември 2007 г. в Пекин, не беше приета съвместна декларация на Европейския съюз и Китай относно правата на човека, въпреки че първоначално беше обявено намерение за приемане на такава декларация; призовава Съвета да предостави на Парламента по-подробни сведения относно обсъжданията, включително подробен списък на демаршите, предприети в отделните случаи от Съвета и държавите-членки; отбелязва, че тези въпроси следва да бъдат акцентирани при подготовката на Олимпийските игри в Пекин, които представляват важна историческа възможност за подобряване на правата на човека в Китай; в това отношение, остава загрижен относно китайското законодателство, включително системата на държавни тайни, която възпрепятства прозрачността, необходима за развитието на добро управление и на система, в която възтържествува принципът на правовата държава; изразява загриженост относно ограниченията върху свободата на китайските и международни медии, включително Интернет, блогове и достъп до информация за китайската и международна преса; изразява също така загриженост относно черните списъци с журналисти и активисти за правата на човека, които включват Далай Лама, неговите последователи и практикуващите Фалунгун; във връзка с това призовава за незабавното освобождаване на известния активист в борбата срещу СПИН Ну Јиа; подчертава необходимостта стриктното наблюдение на положението на правата на човека и отнасящите се до този въпрос промени в

законодателството да продължи, дори след Олимпийските игри; настоятелно призовава Европейския съюз да гарантира, че търговските му отношения с Китай зависят от реформите в областта на правата на човека, и в тази връзка призовава Съвета да изготви подробна оценка на положението на правата на човека, преди да се финализира ново рамково споразумение за партньорство и сътрудничество; призовава Съвета и Комисията да повдигнат въпроса за автономния район Вътрешна Монголия, Източен Туркестан и Тибетския автономен район, да подкрепят активно засилването на прозрачен диалог между китайското правителство и пратениците на тибетското правителство в изгнание, и да включат въпроса за отражението на китайската политика в Африка върху правата на човека; остава силно разтревожен относно системното нарушаване на правата на човека на етническите уйгури в Синдзян-уйгурският автономен район;

81. изразява тревога от прекъсването през 2004 г. на диалога с Иран по въпросите на правата на човека поради липса на всякакъв напредък относно подобряването на положението на правата на човека, както и липса на сътрудничество от страна на Иран; призовава иранските органи да подновят диалога с цел да подкрепят всички участници от гражданското общество – поддръжници на демокрацията – и да укрепят, чрез мирни и ненасилствени средства, съществуващите процеси, които могат да засилят демократичните, институционални и конституционни реформи, да осигурят устойчивост на реформите и да осигурят по-голямо участие на всички ирански защитници на правата на човека и представителите на гражданското общество в процеса на определяне на политиката, като засилят ролята им в общите политически обсъждания; изразява дълбока загриженост, че положението, свързано със зачитането на основните права на човека в Иран, по-специално свободата на изразяване и събрания, продължи да се влошава през 2007 г.; осъжда новата кампания за защита на морала, предприета от иранските органи от началото на април 2007 г., в рамките на която бяха задържани хиляди мъже и жени под претекст „да се противодейства на неморалното поведение“; осъжда нарастващото прилагане от страна на режима в Иран на смъртното наказание;
82. изразява съжаление по повод липсата на резултати от консултациите Европейски съюз – Русия по въпросите на правата на човека и призовава Парламентът да бъде включен в този процес; насърчава усилията, положени от Съвета и Комисията за постигане на положение, при което консултациите се провеждат последователно в Русия и в Европейския съюз, като други руски министерства, освен министерството на външните работи, също участват в консултациите и руската делегация участва в срещи на руски и европейски парламентарни органи или неправителствени организации, организирани във връзка с тези консултации; изразява съжаление, че Европейският съюз не е успял да осигури промяна на политиката в Русия, особено по отношение на такива чувствителни теми, като ситуацията в Чечения и други кавказки републики, безнаказаността и независимостта на съдебната система, отношението към защитниците на правата на човека и политическите затворници, включително Михаил Ходорковски, независимостта на медиите и свободата на изразяване, отношението към етническите и религиозните малцинства, спазването на принципите на правовата държава и защитата на правата на човека във въоръжените сили, дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация, както и други въпроси; изразява убеждение, че дългогодишният дебат относно Чечения следва да бъде

разширен, така че да включи обезпокоителната ситуация в Ингушетия и Дагестан; призовава руските органи да защитават националните малцинства в Република Марий Ел и да гарантират зачитането на правата на човека и на малцинствата в съответствие с конституцията на Марий Ел и с европейските стандарти; изразява съжаление по повод продължаващото преследване на журналисти, защитници на правата на човека, политически затворници и неправителствени организации, например неотдавнашния тормоз над „Новая газета“ и Фондацията за насърчаване на толерантността в Нижни Новгород; изразява загриженост, че през 2007 г. новото руско законодателство относно неправителствените организации, което влезе в сила през 2006 г., се оказа податливо на произволно и избирателно прилагане и се използва за възпрепятстване, ограничаване и санкциониране на законни дейности на неправителствени организации, допринасяйки по този начин за тяхната нарастваща несигурност и уязвимост; изразява също така загриженост, в съзвучие с доклада на Amnesty International от декември 2007 г., по повод на това, че прокуратурата продължава да не зачита правото на Михаил Ходорковски и на неговия съдружник Платон Лебедев на справедлив съдебен процес в съответствие с международните стандарти, както и тревогата си относно отказа да бъде предоставено животоспасяващо медицинско лечение на Василий Алексанян, бивш заместник президент на „Юкос“, въпреки неколкочкратните призови от страна на Европейския съд по правата на човека и на председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа за такова лечение; призовава Русия да предприеме допълнителни мерки за защита на свободата на изразяване и сигурността на журналистите и защитниците на правата на човека; в тази връзка счита, че сътрудничеството на Русия със структурите на ОССЕ, Съвета на Европа и ООН за правата на човека, както и ратификацията на всички свързани с правата на човека конвенции следва да се разглежда като приоритет от Европейския съюз, най-вече ратификацията на Протокол №14 към ЕКЗПЧОС за изменение на контролната система по Конвенцията; изразява съжаление по повод нежеланието на Русия да покани достатъчен брой международни наблюдатели в приемлив срок и те да имат възможност да проследят изборите в съответствие със стандартите на ОССЕ: по този начин Русия възпрепятства Бюрото за демократични институции и права на човека на ОССЕ да предприеме планираната от него мисия за наблюдение на изборите в съответствие със своя мандат; поради тази причина е принуден да постави под въпрос демократичния характер на парламентарните избори през 2007 г. и президентските избори през 2008 г.; призовава Комисията и Съвета да повдигнат въпросите, свързани с правата на човека, включително отделни случаи, пред руските власти на най-високо равнище, както и в новото споразумение за партньорство и сътрудничество с Русия; призовава Комисията да предвиди по-ясни задължения и да установи по-ефективни механизми за наблюдение, в допълнение към клаузата за правата на човека, за да се постигне действително подобрене на положението на правата на човека;

83. призовава Комисията и Съвета, съвместно с всички съседни страни, да създадат подкомисии по правата на човека; отново призовава Парламентът да бъде включен в подготовката на тези срещи и да бъде информиран за резултатите от тях; изразява становище, че докато първите кръгове срещи, както в случая с Тунис, можеха да се концентрират върху постигане на устойчивост на подкомисиите и укрепване на доверието сред партньорите, тези комисии, какъвто е в момента случаят с Мароко, следва да преминат към фаза, ориентирана към постигането на резултати, която да

включва установяване на конкретни критерии и показатели за напредък, както и възможност за разглеждане на отделни случаи; припомня, че разискванията относно правата на човека не трябва в никакъв случай да се ограничават само до посочените подкомисии и подчертава необходимостта тези въпроси да бъдат включени в рамките на политическия диалог на най-високо равнище, така че да се подобри съгласуваността на политиката на ЕС в тази област и да се намалят несъответствията в изявленията, които двете страни правят пред пресата, относно положението на правата на човека; приветства изявлението на Съвета от 16 октомври 2007 г., че разискванията относно бъдещо рамково споразумение между ЕС и Либия конкретно ще се отнасят, наред с другото, до сътрудничеството и напредъка в областта на правата на човека;

84. припомня влошаването на положението в Сирия, където органите на режима отказват да признаят официален статут на групи, занимаващи се с правата на човека и където последните са обект на тормоз от страна на службите за сигурност, а техните членове лишавани от свобода поради липсата на правен статут; осъжда арестуването на дисиденти и членове на опозиционни партии и настойчиво приканва Съвета и Комисията да призват правителството на Сирия да освободи задържаните журналисти, активисти по правата на човека и независими адвокати, както и да отмени извънредното положение;
85. осъжда мерките, предприети от страна на властите в Беларус срещу опозицията; отбелязва, че тези мерки все повече приемат формата на систематични опити за унижаване и лошо отношение към членове на опозицията; посочва като пример неотдавнашния арест на носителя на наградата „Сахаров“ Александър Милинкевич; отбелязва, че Европейският съюз не е успял да осигури подобрене на положението по отношение на реформите в Беларус в областта на правата на човека;
86. изразява дълбоката си загриженост относно острата хуманитарна криза в Ивицата Газа; призовава всички заинтересовани страни да се придържат към Всеобщата декларация за правата на човека; препотвърждава същината на своята резолюция от 21 февруари 2008 г. относно положението в Ивицата Газа¹;
87. признава усилията на Комисията и Съвета да организират през май 2008 г. втори кръг на диалога по правата на човека между Европейския съюз и Узбекистан и изказва похвала на Комисията за нейните усилия да организира, в рамките на диалога и евентуално в Ташкент, семинар на гражданското общество относно изразяването в медиите; отново отбелязва, че провеждането на диалог по правата на човека и срещи на експерти във връзка с клането в Андиджан през 2005 г. не представляват сами по себе си напредък и не може да се използват като основание за отмяна на санкциите; отбелязва, че липсата на независимо международно разследване на клането в Андиджан и липсата на всякакво подобрене на положението на правата на човека в Узбекистан – каквито бяха условията, поставени от Европейския съюз за отмяна на санкциите – логично доведоха до разширяване на санкциите, наложени на Узбекистан; приветства факта, че

¹ Приети текстове, P6_TA(2008)0064.

заклученията на заседанието на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 15 и 16 октомври 2007 г. въведоха конкретни условия, които следва да бъдат изпълнени в срок от шест месеца, за да остане в сила отмяната на визовите ограничения; приканва Комисията и Съвета да извършат сериозна оценка на въздействието на решението за прекратяване за срок от шест месеца на някои от визовите ограничения, представляващи част от санкциите, наложени на Узбекистан от страна на Европейския съюз и да преразгледат цялостното положение с правата на човека в тази държава; изразява съжаление по повод на факта, че досега Узбекистан не е успял да демонстрира напредък в нито една от посочените области; отдава заслуга на дейността на подкомисията на ЕП по правата на човека във връзка със стриктния мониторинг на положението на правата на човека на всеки шест месеца, така че на Съвета да се представят редовни оценки и препоръки от ЕП по отношение на политиката, която ЕС би следвало да приеме в тази област; изразява крайно възмущение във връзка с президентските избори в Узбекистан, състояли се на 23 декември 2007 г., които според БДИПЧ са „протекли в строго контролирана политическа атмосфера, която не е оставила място за истинска опозиция ... и като цяло не са изпълнили много от предписанията на ОССЕ за произвеждането на демократични избори“; осъжда убийствата на Mark Weil, основател и артистичен директор на независимия театър Ikhom в Ташкент, извършено на 9 септември 2007 г. и на журналиста и критик на узбекския режим Alisher Saipov, извършено на 24 октомври 2007 г. в киргизкия град Osh; отново отправя призив за незабавно освобождаване на политическите затворници¹;

88. подкрепя желанието на Съвета да установи диалог по правата на човека с всяка от четирите останали държави от Централна Азия; призовава диалогът да бъде ориентиран към постигане на резултати и изцяло съобразен с насоките на Европейския съюз за диалога по правата на човека с трети държави, като гарантира участието на гражданското общество и на Европейския парламент; призовава установяването на диалога бъде съчетано с предоставяне на подходящи ресурси в рамките на секретариатите на Съвета и Комисията;
89. отбелязва значението на ангажиментите, поети както от Турция, така и от ЕС в рамките на присъединителния процес на Турция по отношение на текущите реформи в областта на правата на човека в Турция;
90. изразява надежда отговорните за убийството на Беназир Бхуто да бъдат разкрити и подведени под отговорност възможно най-скоро; отбелязва влошаването на положението с правата на човека в Пакистан през 2007 г., най-вече във връзка със заплахите срещу независимостта на съдебната система и свободата на медиите; осъжда по този повод кампанията за оклеветяване на Iftikhar Mohammad Choudhry, бивш председател на Върховния съд на Пакистан, както и отстраняването му от длъжност и поставянето му под домашен арест; призовава Съвета и Комисията да подкрепят започнатото от съдебните и адвокатските

¹ Най-вече на Mutabar Tadjibaeva, председател на правозащитната организация Plammenoe Serdtse и на други 12 защитници на правата на човека: Saidjahon Zainabidinov, Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov, Rasul Khudainasarov, Bobumurod Mavlanov и Ulugbek Kattabekov.

колегии движение за демокрация, най-вече като поканят някои от представителите му, сред които г-н Choudhry; призовава да бъдат възстановени всички отстранени от длъжност съдии; отбелязва приемането на нов Документ за национална стратегия за Пакистан и приветства интегрирането на превенцията на конфликти и защитата на правата на човека в рамките на целия документ; отбелязва, че първото заседание на Съвместния комитет Европейска общност – Пакистан се състоя в Исламабад на 24 май 2007 г. и подчертава необходимостта правата на човека да бъдат изведени на преден план в дневния ред на всички следващи заседания;

Генитално осакатяване на жените и други вредни традиционни практики

91. подчертава, че усилията за премахването на всички форми на генитално осакатяване на жените следва да бъдат засилени, както на местно равнище, така и в рамките на процеса на определяне на политиките, така че да се подчертае фактът, че подобни осакатявания са както въпрос, свързан с равнопоставеността на половете, така и нарушение на правата на човека, свързани с физическата неприкосновеност;
92. настоява в диалога по правата на човека да се обърне изрично внимание на правата на жените и по-специално на борбата и отстраняването на всички форми на дискриминация и насилие срещу жени и момичета, като главно се включат селективните аборти въз основа на пола, всички форми на вредни традиционни практики и обичаи, като например гениталното осакатяване на жените и ранните или принудителни бракове, всички форми на трафик на хора, домашно насилие и убийство на жени, експлоатация на работното място и икономическа експлоатация, както и да бъде отхвърлено всяко позоваване на каквито и да било обичаи, традиции или религиозни съображения от страна на държавите с цел избягване на изпълнението на задължението им за премахване на подобна жестокост;
93. призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да използват клаузата за правата на човека, за да се постави борбата срещу всички форми на генитално осакатяване на жените като приоритетен въпрос в отношенията с държавите, които не са членки, по-специално тези държави, които поддържат преференциални отношения с Европейския съюз в рамките на Споразумението от Котону (понастоящем в рамките на европейските споразумения за партньорство) и да им се окаже натиск за приемане на необходимите законови, административни, съдебни и превантивни мерки за прекратяване на тези практики;
94. припомня Целите на хилядолетието за развитие и подчертава, че достъпът до образование и здравеопазване са основни права на човека; счита, че програмите в областта на здравеопазването, включително на сексуалното и репродуктивно здраве, насърчаването на равенството между половете, увеличаването на правата на жените и правата на детето следва да имат водеща роля в политиката на ЕС за развитие и права на човека, по-специално в местата, където са широко разпространени насилието въз основа на пола, както и излагането на риск от

ХИВ/СПИН на жени и деца или лишаването им от достъп до информация, профилактика и/или лечение; призовава Комисията да включи основни трудови права, както и програмата за достоен труд в своята политика за развитие, по-специално в програмите за подкрепа на търговията;

95. призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да насърчават по-специално ратификацията и прилагането от страна на държавите-членки на Африканския съюз на Протокола на Африканския съюз за правата на жените в Африка;
96. призовава Съвета, Комисията и държавите-членки да усъвършенстват Европейския инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ) и да осигурят предоставянето на средства за дейности, насочени към премахване на всички форми на генитално осакатяване на жените;

Общ преглед на действията на Съвета и Комисията, включително резултатите от двете председателства

97. изразява съжаление по повод продължаващите нарушения на правата на човека и демокрацията от страна на военната хунта в Мианмар и подкрепя ангажимента на Европейския съюз за постигане на декларираните цели, а именно всеобхватен и истински тристранен диалог между военния режим, демократичната опозиция (по-специално Националната лига за демокрация, която спечели изборите през 1990 г.) и етническите народности, с оглед осигуряване на националното помирение, необходимо за прехода на Мианмар към демокрация, както и установяване на легитимно, демократично гражданско правителство, което да спазва човешките права на своя си народ и да възстанови нормални отношения с международната общност; приветства приемането на обща позиция на Съвета през ноември 2007 г., която подновява съществуващите ограничителни мерки и въвежда допълнителни ограничителни мерки, но изразява съжаление по повод изключването от посочените мерки на ключови сектори като енергетика и финансови и банкови санкции срещу военния режим; счита в тази връзка, че приемането на ограничителни мерки следва по подразбиране да бъде съпроводено от оказване на значителна подкрепа за гражданското общество, което в случая с Мианмар не беше направено; осъжда грубия отпор, оказан от властите на Мианмар на демонстрациите на будистките монаси и всички други мирни демонстрации; изразява съжаление относно продължаващите арести и задържане на демократични активисти и журналисти и призовава Съвета да продължи да изтъква положението на правата на човека в Мианмар като основен приоритет по време на Съвета по правата на човека на ООН, както и да оказва натиск за осъществяване на второ посещение в държавата на г-н Tomas Ojea Quintana, специален докладчик на ООН относно правата на човека в Мианмар, с цел допълнителна оценка на нарушенията на правата на човека; приветства назначаването на Piero Fassino като специален пратеник на Европейския съюз за Мианмар и призовава Комисията активно да подкрепи движението в защита на демокрацията на Мианмар в рамките на ЕИДПЧ; осъжда убийството на Padoh Mahn Sha, генерален секретар на Karen National Union (KNU) на 14 февруари 2008 г., който бе убит в дома си в Тайланд; изисква да се проведе разследване относно обстоятелствата на това убийство, като призовава ЕС да изрази възмущение пред военния режим и приканва настойчиво да се осигури по-добра

- защита на демократични лидери от Мианмар, които живеят в изгнание в Тайланд; изразява загриженост, че бежанците от Мианмар в Малайзия се намират в изключително уязвимо положение и са изложени на риск от арест, задържане, бой с пръчки и депортиране от страна на органите на Малайзия; настойчиво призовава Съвета да призове органите на Малайзия да прекратят жестокото отношение към бежанците, да насърчи ВКБООН да регистрира всички бежанци, с цел да им осигури по-добра защита, както и да призове настоятелно повече държави да се съгласят да приемат мианмарски бежанци от Малайзия за повторно заселване;
98. призовава председателството на Съвета да обърне специално внимание на държавите, предизвикващи особена тревога по отношение спазването на правата на човека; насърчава по-специално Съвета да приложи изцяло насоките на Европейския съюз за защитниците на правата на човека и да разпредели допълнителни ресурси за проекти по линия на ЕИДПЧ, най-вече за насърчаване на демокрацията в Беларус, Мианмар, Куба, Еритрея, Лаос, Северна Корея, Узбекистан, Виетнам и Зимбабве; счита, че създаването и изпълнението на тези проекти следва да не бъде обвързвано със съгласието или сътрудничеството на съответните режими;
99. приветства провеждането на 18 октомври 2007 г. на първия европейски ден за борба с трафика на хора, целящ да увеличи информираността във връзка с трафика на хора и подчертава дълготрайния ангажимент на Европейския съюз за изкореняването на това явление;
100. приветства организирането от страна на португалското председателство и Комисията на Форума на неправителствените организации в Европейския съюз по правата на човека, проведен в Лисабон през декември 2007 г. по въпросите на икономическите, социални и културни права; подкрепя препоръките на Форума, който отново потвърди неделимостта и универсалността на правата на човека и успешно свърза външните и вътрешните аспекти на политиката на Европейския съюз; следователно насърчава Съвета и Комисията да задълбочат текущата оценка на въздействието върху устойчивото развитие, извършвана от ГД „Търговия“ на Комисията, чрез подходяща оценка на въздействието върху правата на човека;
101. приветства четвъртото заседание на европейската мрежа на точки за контакт по отношение на лицата, отговорни за геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления, която се състоя в Хага на 7 и 8 май 2007 г.; отбелязва работата на това заседание, която бе изцяло посветена на Руанда и разследването на заподозрени лица от Руанда от страна на европейски държави; изразява съжаление, че не беше проведено пето заседание на мрежата по време на португалското председателство; припомня на Съвета ангажимента да се провежда подобно заседание при всяко председателство;
102. призовава председателството на Съюза да предприеме мерки по отношение на липсата на действия от страна на Европейския съюз в Дарфур; приветства съвместната операция на Африканския съюз и ООН в Дарфур (UNAMID), която бе единодушно одобрена на 31 юли 2007 г. с Резолюция 1769 (2007) на Съвета за

сигурност на ООН като малка крачка в правилната посока; отбелязва, че UNAMID наследи Мисията на Африканския съюз в Судан (AMIS) на 31 декември 2007 г. и разполага с първоначален мандат, който изтича на 31 юли 2008 г.; очаква, че наброяващата 7 000 души AMIS, която досега отговаряше за поддържането на мира да бъде интегрирана в новите въоръжени сили и да бъдат предприети всички необходими мерки за гарантиране на способността на UNAMID да изпълни мандата си, включително периодични проверки на броя на разположените миротворци; настоява най-вече заповедите за задържане, издадени от Международния наказателен съд (МНС) да бъдат приведени в изпълнение възможно най-бързо; отбелязва, че недостатъчните мерки за справяне с хуманитарната катастрофа в Дарфур бяха сред причините за влошаването на политическата и социалната обстановка в Чад; призовава да се предприемат незабавни мерки за предоставяне на по-голяма помощ на тази държава;

103. изразява загриженост във връзка с нападенията на бунтовниците в Н'Джамена, Чад в началото на февруари 2008 г.; подчертава, че участието на ЕС е от значение за увеличаване на дипломатическия натиск с цел прекратяване на огъня в Чад за защита на засегнатото население и подкрепа на преговорите за мир и национално помирение в страната; осъжда мерките срещу политическите опоненти в столицата Н'Джамена, предприети от чадското правителство след февруарския опит за преврат; настоятелно призовава Съвета да направи всичко възможно, за да се гарантира свобода за политическата опозиция в Чад; подчертава сериозният характер на кризата с бежанците и вътрешно разселените лица в източен Чад, където повече от 400 000 бежанци и вътрешно разселени лица са настанени в 12 лагера по източната граница на Чад; приветства установяването на мироопазващата мисия на ЕС EUFOR в Чад и Централноафриканската република, както и нейната основна цел да закриля бежанците, вътрешно разселените лица и хуманитарния персонал в засегнатия от кризата регион;
104. приветства факта, че в ООН започна работа по подготовка на единни стандарти за поведение на всички категории персонал, участващи в мироопазващи мисии; отбелязва, че Планът за действие на работната група съдържа изискване за включване на корпус от шест основни принципа в кодексите за поведение на Междудомствения постоянен комитет, включително принцип, забраняващ сексуални отношения с лица под 18 години, независимо от възрастта на пълнолетие или възрастта, на която лицето е способно да формира правновалидна воля, която се прилага в съответната държава; приветства факта, че понастоящем посоченият кодекс за поведение се прилага спрямо целия мироопазващ и хуманитарен персонал на ООН; приветства създаването в рамките на мисиите на ООН в Бурунди, Кот д'Ивоар, Демократична република Конго и Хаити на служби по въпроси, свързани с личното поведение, които да разследват обвинения и да помагат на жертви; очаква кодексът за поведение да бъде изцяло прилаган във всички мисии на ООН, включително, в случай на необходимост, да бъдат налагани наказателни санкции срещу персонал, уличен в изнасилване или сексуална експлоатация на деца;
105. приветства факта, че Съветът съставя и редовно актуализира списъци с целеви държави, по отношение на които се полагат допълнителни съвместни усилия с

оглед прилагането на европейските насоки относно децата и въоръжените конфликти, смъртното наказание (така наречените „държави на кръстопът“), както и относно защитниците на правата на човека; отбелязва, че подобна практика е предвидена съгласно Стратегията за прилагане на насоките на Европейския съюз за утвърждаване и защита на правата на детето; насърчава Комисията и Съвета да разширят посочената добра практика, която наред с другото позволява на Европейския съюз да реагира по по-ефикасен начин чрез дипломатически ходове, декларации и други начини за действие в съответствие с насоките на Европейския съюз относно изтезанията; насърчава Съвета и Комисията при определянето на целеви държави да включват специалните механизми на ООН и да вземат предвид препоръките и резолюциите на Европейския парламент по неотложни въпроси;

106. отново призовава всички свързани с правата на човека и демокрацията дискусии с трети държави, инструменти, документи и доклади, включително годишните доклади, изрично да разглеждат въпросите на дискриминацията, включително въпросите на етническите, национални и езикови малцинства, религиозните свободи, включително нетърпимост към която и да е религия и дискриминационни практики спрямо религиите на малцинствата, дискриминацията въз основа на кастов признак, защитата и зачитането на правата на местното население, човешките права на жените, правата на децата, правата на местното население, лицата с увреждания, включително лица с умствени увреждания, както и лица с всякакви сексуални ориентации, като изцяло ангажира техните организации както в ЕС, така и в трети страни по целесъобразност;

Програми на Комисията за предоставяне на външна помощ

Европейски инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ)

107. изразява загриженост относно явното фалшифициране на резултатите от президентските избори в Кения през декември 2007 г., последвано от насилия в държавата, и призовава за гарантиране на правата на човека, включително правото на свободно изразяване, правото на събрания и на сдружаване, както и на свободни и справедливи избори;
108. приветства приемането на ЕИДПЧ като финансов инструмент за външна помощ, конкретно насочен към насърчаване на правата на човека и демокрацията, както и факта, че приоритетите на Европейския парламент са взети под внимание в програмните документи за 2007 и 2008 г.;
109. призовава за пълна прозрачност по отношение на начините за изразходване на средствата и подбора и оценката на проекти по линия на ЕИДПЧ; призовава за публикуване в интернет на всички одобрени проекти, когато това е съвместимо със защитата на получателя;
110. приветства започналите в рамките на ЕИДПЧ нов проект, който позволява предприемането на спешни действия за закрила на защитниците на правата на човека; призовава Комисията бързо и ефективно да приложи този нов проект;

111. предлага от 2009 г. бюджетът за ЕИДПЧ да бъде увеличен с оглед по-специално да се осигури наличност на допълнителни средства както за проекти в така наречените „трудни“ държави, така и за проекти, управлявани пряко от делегациите на Комисията в сътрудничество с местни организации на гражданското общество, така че всички държави, в които се прилагат тези проекти, да могат да получат достъп до средствата на Общността;
112. призовава Комисията да адаптира равнището на човешки ресурси, отделени за прилагането на ЕИДПЧ както в централата, така и в делегациите, да вземе предвид спецификата и трудностите на новия инструмент, така че да разполага с необходимите ресурси и експертен опит, като отчита твърде чувствителния характер на проектите по този инструмент, необходимостта от защита на лицата от гражданското общество, изпълняващи тези проекти, а също и значението на политическата цел, която инструментът изпълнява;
113. призовава да бъде осигурено специфично обучение по въпросите на правата на човека и демокрацията за персонала на делегациите на ЕС в трети държави до най-високо равнище, по-специално с оглед на проектите, изпълнявани в съответствие с насоките, както и с оглед на спешната необходимост от подкрепа за защитниците на правата на човека; призовава също така провежданото на всеки две години обучение на ръководителите на делегациите да включва раздел, посветен на правата на човека, като се имат предвид новите функции на делегациите в областта;
114. призовава Комисията да следи за съгласуваност между политическите приоритети на Съюза и подкрепяните от него проекти и програми, по-специално във връзка с програмирането на двустранни договорености с трети държави; призовава освен това съгласуваността между програмите и тематичните инструменти да бъде гарантирана и инструментите да бъдат укрепени, като се има предвид, че представляват единствените механизми, позволяващи на Съюза да осъществява проекти в трети държави без подкрепата на органите на властта на упоменатите държави;
115. отбелязва, че средствата по ЕИДПЧ, отделени за мисиите на Европейския съюз за наблюдение на избори през 2007 г. възлизат на 23 % от общата сума на използваните средства по ЕИДПЧ (30,1 милиона евро) и че 11 такива мисии са били проведени;
116. отбелязва, че значителен дял (около 50 %) от общите средства по ЕИДПЧ, предвидени за проекти по договори, сключени през 2007 г., са били насочени към големи тематични проекти и само малка част (24 %) към схеми за подкрепа в отделни държави (еквивалентни на микропроекти); отбелязва също, че само малка част от средствата са били предназначени за Азия и предлага преразглеждане на географското разпределение;
117. отбелязва, че следва да се обърне внимание при финансирането на международни организации, чийто бюджет се осигурява чрез оценени вноски от страна на държавите-членки, като например МНС, тъй като всяко финансиране, предоставено на подобни организации е равностойно на субсидии за държавите-

участнички, които са обвързани със задължение да предоставят финансиране на съответната организация и излага на риск други проекти и институции, които разчитат на финансиране по ЕИДПЧ, като например проекти на НПО и програмата в областта на съдебната реформа, и работата на Специалния съд за Сиера Леоне;

Помощ и наблюдение на избори

118. отбелязва със задоволство, че ЕС все по-често използва предоставянето на помощ и наблюдението на избори за утвърждаване на демокрацията в трети държави, както и че качеството и независимостта на тези мисии са общопризнати;
119. настоятелно призовава за повишено внимание по отношение на критериите за подбор на държави, за които се осигурява подкрепа/наблюдение на избори, на спазването на методологията и на установените на международно равнище правила, особено по отношение на независимия характер на мисията;
120. предвид придобития опит счита, че на този етап помощта и наблюдението на избори следва да бъдат част от непрекъснат процес, който включва предизборна фаза за подпомагане установяването на демокрацията и правата на човека и преди всичко следизборна фаза за подкрепа и оценка на демократичния процес с оглед укрепване на правовата държава, консолидиране на демократичните институции, политическия плюрализъм, независимостта на съдебната власт и ролята на гражданското общество;
121. припомня, че необходимостта от въвеждане на следизборна политика присъства в правното основание на ЕИДПЧ;
122. призовава изборният процес, в това число предизборната и следизборната фаза, да бъде включен в различните нива на водения със заинтересуваните трети държави политически диалог, така че да се осигури последователност на политиките на ЕС и да се потвърди основната роля на правата на човека и демокрацията;
123. припомня освен това на Комисията и на Съвета, че е необходимо да се изработят стратегии в областта на демокрацията и правата на човека за отделните държави, по примера на започнатото от някои държави-членки, тъй като те са съществен елемент за осигуряване на последователност на провежданите политики, включително по време на изборни процеси;
124. призовава комисията по външни работи преди съставянето на междинен преглед да анализира прилагането на различните елементи от ЕИДПЧ;

Прилагане на клаузите за правата на човека и демокрацията във външни споразумения

125. изразява съжаление, че клаузата за правата на човека и демокрацията, представляваща съществен елемент от всички споразумения за сътрудничество и партньорство с трети държави, все още не е приложена по конкретен начин заради липса на механизъм, който би позволил въвеждането ѝ в действие;

126. в тази връзка отново подчертава предложенията, съдържащи се в цитираната по-горе резолюция на Парламента от 14 февруари 2006 г. относно клаузите за правата на човека и демокрацията, съдържащи се в споразуменията на Европейския съюз; подчертава по-специално необходимостта от включване на такива клаузи във всички споразумения на ЕС, включително в отрасловите споразумения;
127. призовава Съвета и Комисията да се възползват от изтичането на срока на действие на споразуменията за партньорство и сътрудничество с редица съседни държави и Русия и от преговорите за нови споразумения, за да се включат правата на човека и ефективният диалог по този въпрос в бъдещите споразумения, включително с помощта на механизъм за последващи действия;
128. отново призовава клаузите за правата на човека да бъдат прилагани чрез по-прозрачна процедура на консултации между страните, като се уточнят подробно политическите и правни механизми, които следва да се използват в случай на искане за прекратяване на двустранното сътрудничество въз основа на повтарящи се и/или системни нарушения на правата на човека по силата на международното право; счита, че клаузите следва да включват също подробности относно механизъм, който да позволява временно прекратяване на споразумението за сътрудничество като „механизъм за предупреждение“;
129. отбелязва, че през 2007 г. Европейският съюз не е сключил нито едно ново споразумение, съдържащо клаузи за правата на човека;
130. приветства факта, че през юни 2007 г. Комисията и Съветът отмениха търговските преференции за Беларус, предвидени в Общата система за преференции (GSP) вследствие на неизпълнение от страна на правителството на Беларус на препоръките, отправени от Международната организация на труда (МОТ) през 2004 г.;
131. счита, че обезпечаването на ефективна демокрация и защита на правата на човека по външните граници на ЕС следва да бъде основен приоритет на усилията на ЕС за интегриране на правата на човека; призовава Комисията и Съвета да укрепват все повече своите усилия в рамките на Европейската политика на съседство, стратегическото партньорство с Русия и отношенията с Турция и държавите от Западните Балкани, както и за целта да прилагат изцяло съществуващите регионални рамки за сътрудничество в посочените региони; отново изтъква особената необходимост да се обърне внимание на нарушенията на правата на човека в зоните с неразрешени конфликти в упоменатите държави, което съществено затруднява укрепването на правовата държава и демокрацията по настоящите външни граници на ЕС;

Интегриране на правата на човека

132. призовава Комисията да продължи отблизо да наблюдава предоставянето на помощи по Общата система за преференции (GSP+) на държави, при които са забелязани сериозни пропуски при изпълнението на осемте конвенции на МОТ, свързани с основните стандарти на труд, нарушения на граждански и политически

права или използване на затворнически труд; изисква Комисията да разработи критерии за оттегляне на помощи по Общата система за преференции поради проблеми във връзка с правата на човека;

133. припомня Декларацията за правото на развитие, приета с Резолюция 41/128 на Общото събрание на ООН от 4 декември 1986 г., която признава, че правото на развитие е ненарушимо човешко право, както и че държавите носят основна отговорност за създаването на условия, които благоприятстват упражняването на правото на развитие и трябва да предприемат стъпки за формулиране на политики за международно развитие, за да се улесни упражняването му в пълна степен; призовава за предприемане на мерки, които да гарантират, че международните програми за развитие, обхващащи тези отговорности на държавите, позволяват включването и достъпа на лица с увреждания, в съответствие с член 32 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, подписана от Европейските общности на 30 март 2007 г.;
134. припомня на Съвета неговия ангажимент за интегриране на правата на човека в рамките на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), както и на други политики на ЕС, както се подчертава в документа, одобрен от Комитета по политика и сигурност на 7 юни 2006 г.; призовава за постигане на допълнителен напредък при изпълнението на препоръките от този документ; припомня по-специално на Съвета задълженията на работните групи по географски региони за определяне на ключови въпроси, приоритети и стратегии в областта на правата на човека като част от общото им планиране, както и за установяване на по-систематичен обмен с международните НПО и защитници на правата на човека;
135. припомня, че общият бюджет на Европейския съюз за 2008 г. предвижда бюджетните кредити, предназначени за подпомагане на лица с увреждания, да бъдат проверени, така че в качеството им на помощи от Общността да бъдат в съответствие с член 32 от Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и призовава тези бюджетни разпоредби да бъдат стриктно прилагани и проследявани;
136. призовава Съвета да положи максимални усилия за прилагането на основното право на здравеопазване по отношение на облекчаването на болката и достъпа до опиоидни аналгетици, като отчита, че Международният съвет за контрол на наркотиците призова международната общност да насърчи предписването на болкоуспокояващи, при условие за строг контрол от признати международни и национални контролни органи като националните правителства и специализираните агенции на Обединените нации, особено в бедните държави, като се има предвид, че в повече от 150 държави се регистрират сериозни пропуски в лечението; призовава Комисията и Съвета да работят за постигане на това, членството в Световната здравна организация (СЗО) да бъде достъпно за всички държави, както е предвидено в член 3 от Конституцията на СЗО, като по този начин се увеличава ефикасността и универсалността на програмите на СЗО;
137. безусловно осъжда всички форми на експлоатация на деца, било под формата на

сексуална експлоатация, включително детска порнография и детски секс туризъм, или под формата на принудителен труд, наред с всички форми на трафик на хора; отправя искане към Комисията и държавите-членки да признаят проблема с хилядите бездомни деца и деца, принудени да просят, като сериозен социален въпрос, свързан с правата на човека, както и да предприемат мерки за неговото разрешаване и призовава държавите-членки да въведат санкции срещу виновните за унижаването на децата, принудени да просят;

138. призовава Комисията да продължи да насърчава корпоративната социална отговорност на европейските и местни предприятия; изисква Съветът да докладва пред Парламента получената информация от страна на специалния представител на ООН за търговска дейност и права на човека, в която се изясняват стандартите за корпоративна отговорност и отчетност за многонационални корпорации и други стопански предприятия по отношение на правата на човека;
139. признава, че имиграционната политика се е превърнала в приоритет във вътрешния и външния политически дневен ред на Съюза, и че в своите документи Съюзът се опитва да обвърже имиграцията с развитието и да гарантира, че основните права на имигрантите се спазват; все пак потвърждава, че реалността на място опровергава тези документи; подчертава, че трябва да се сключат споразумения за реадмисия на нелегални имигранти с трети държави, които притежават необходимите правни и институционални механизми да приемат обратно своите граждани и да зачитат правата им;
140. призовава Съвета да гарантира, че при задълбочаване на сътрудничеството с трети държави в областта на имиграцията и предоставянето на убежище на практика изцяло се спазват правата на бежанците, лицата, търсещи убежище и мигрантите; подчертава по-специално, че механизмът на Европейската политика на съседство следва да се използва за наблюдение на резултатите, постигнати в тази област по отношение на правата на човека; призовава Съвета и Комисията да се уверят, че в рамките на политиките за сътрудничество в борбата срещу нелегалната имиграция се полагат максимални усилия, за да се гарантира, че полицията и съдебните органи в трети държави зачитат правата на човека и призовава Съвета и Комисията да гарантират, че не се предоставя никаква помощ на полицейски и съдебни органи на държави, които грубо и системно нарушават правата на човека и/или които не отчитат по какъв начин са използвали съответните средства;
141. призовава Комисията и Съвета да предприемат на международно равнище инициативи на Европейския съюз за борба срещу преследването и дискриминацията въз основа на сексуалната ориентация и половата идентичност, като например подкрепят приемането на резолюция по този въпрос на равнище ООН и подпомагат неправителствени организации и участници, които насърчават равенството и борбата срещу дискриминацията; осъжда факта, че много държави са криминализирали хомосексуалното поведение, че в Иран, Саудитска Арабия, Йемен, Судан, Мавритания, Обединените арабски емирства и части от Нигерия се налага смъртно наказание заради хомосексуални прояви, че в 77 държави законите позволяват на държавните органи да преследват и евентуално да налагат

присъди лишаване от свобода за сексуални отношения на лица от същия пол, както и че в редица държави като Пакистан, Бангладеш, Уганда, Кения, Танзания, Замбия, Малави, Нигер, Буркина Фасо, Сиера Леона, Малайзия и Индия (където понастоящем съответните разпоредби на Наказателния кодекс са обект на съдебен преглед) законите предвиждат присъди от 10 години лишаване от свобода до доживотен затвор; изцяло подкрепя принципите на Yogyakarta относно приложението на международното право в областта на правата на човека във връзка със сексуалната ориентация и половата идентичност; призовава държавите-членки да предоставят убежище на лица, изложени на риск от преследване в своите държави на произход заради сексуалната си ориентация и половата си идентичност;

142. призовава Комисията и Съвета да осигурят, с оглед предвидената за 2009 г. министерска среща на Службата по наркотици и престъпност към Организацията на Обединените нации (СНПООН), че средствата, предоставяни за борба срещу нелегалните наркотици на международни агенции като агенциите на ООН никога не са използват, пряко или косвено, за подкрепа на службите за сигурност на държави, които грубо и системно нарушават правата на човека или прилагат смъртно наказание за дела, свързани с наркотици; призовава също така да се подготви документ, който да представя по изчерпателен и подробен начин най-добрите практики, прилагани от всички държави-членки на Европейския съюз в областта на политиката за правата на човека и борбата с наркотиците във връзка с предстоящото заседание на Комисията на ООН за наркотичните вещества;
143. подчертава значението на вътрешната политика на ЕС, която насърчава спазването на международното право в областта на правата на човека и необходимостта държавите-членки да приемат законодателство, което да съответства, наред с другото, на задълженията, произтичащи от Женевските конвенции и допълнителните протоколи към тях, Конвенцията против изтезанията, Конвенцията за преследване и наказване на престъплението геноцид и Римския статут на МНС; приветства постигнатия напредък в прилагането на универсална юрисдикция от някои държави-членки; с оглед постигане на по-голяма съгласуваност между вътрешните и външните политики, насърчава Съвета, Комисията и държавите-членки да включат борбата срещу безнаказаността за тежки международни престъпления в развитието на общото пространство на свобода, сигурност и правосъдие на ЕС;
144. отново изразява загриженост относно ограничения по отношение на съдържанието в интернет, прилагани при разпространението или получаването на информация, които са наложени от правителствата и не съответстват напълно на изискването за гарантиране на свободата на словото; в това отношение изисква Съветът и Комисията да изработят общностни правила относно търговията със стоки с трети държави, включително търговията със софтуер и хардуер и други подобни системи, чиято единствена цел е да извършват общи контролни дейности и да ограничават достъпа до интернет по начин, несъвместим със свободата на словото, както и вноса и износа на такива стоки, с изключение на стоки, чиято единствена цел е защитата на децата; счита, че същите мерки следва да се приложат по отношение на технологиите за наблюдение и/или военните

технологии, предназначени за държави, които системно нарушават правата на човека; призовава също така за намирането на конкретни решения, за да се попречи на европейските предприятия да предоставят на тези държави лични данни, които могат да бъдат използвани за нарушаването на тези права, най-вече правото на свобода на словото;

Ефективност на действията на Европейския парламент в областта на правата на човека

145. призовава Съвета да участва в дискусии относно резолюции по неотложни въпроси и призовава на подкомисията по правата на човека да бъде предоставена по-конструктивна роля в разработването на съгласувани и прозрачни критерии за подбор на тематиката на неотложните въпроси;
146. препоръчва резолюциите и другите ключови документи, отнасящи се до въпроси, свързани с правата на човека, да бъдат преведени на езика, който се говори в целевите райони, по-специално на езиците, чиято употреба не е призната от държавните органи, отговорни за нарушения на правата на човека;
147. изразява дълбоко съжаление във връзка с отказа на органите на властта на Мианмар и Куба на искането на Парламента да дадат съгласие за изпращането на делегация на посещение при предишни лауреати на наградата „Сахаров“; счита, че Парламентът следва да улесни създаването на мрежа между лауреати на наградата „Сахаров“, като се предвиди провеждането на редовни срещи в Парламента;
148. припомня на парламентарните делегации, че те следва системно да включват в дневния ред на посещенията си в трети държави междупарламентарна дискусия относно положението с правата на човека;
149. признава работата на временната комисия по предполагаемо използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници, както и доклада на тази комисия, в резултат на който Парламентът прие резолюция по този въпрос на 14 февруари 2007 г.¹; изисква Европейският съюз и държавите-членки да работят съвместно на всички равнища за разобличаване и отричане на практиката за извънредни предавания понастоящем и в бъдеще; във връзка с това призовава г-н Frattini, член на Европейската комисия, да докладва пред Парламента относно отговорите на неговото писмо от 23 юли 2007 г. до полското и румънското правителство с искане за подробна информация относно резултата от проведените в двете държави разследвания и резултата от въпросника, изпратен на всички държави-членки на ЕС относно съответното законодателство в областта на борбата срещу тероризма, както бе обявено на пленарната сесия през септември 2007 г.;

o

o o

¹ ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 309.

150. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и на страните-кандидатки, ООН, Съвета на Европа, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и правителствата на държавите, споменати в настоящата резолюция.

**A) INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN
JANUARY AND DECEMBER 2007**

THE SAKHAROV PRIZE 2007

The Winner of the SAKHAROV PRIZE 2007: **Salih Mahmoud OSMAN**

SHORTLISTED NOMINEES

BACKGROUND

Mrs Zeng JINYAN

Chinese human rights defenders. He is an AIDS and environmental activist. He has provided many examples of human rights abuses in China. He has been under house arrest and

Mr Hu JIA

Salih Mahmoud OSMAN

Human rights attorney working with the Sudan Organization against torture, police brutality and Sudan's civil war and human rights abuses.

Anna POLITKOVSKAYA

Russian journalist and human rights activist known for her opposition to the Chechen war. She was shot dead on 7 October 2006.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
ANGOLA	Sarah Wykes	She is an activist of Global Witness. She held an important presentation in the hearing of the ACP-EU JPA Political Affairs Committee on 14 September 2006. On 18 February 2007, while conducting research, Dr Wykes was arrested in Angola and charged with espionage. She has been released on bail.	A letter of concern was sent on 14 May 2007.
BANGLADESH	Sigma Huda	The renowned Bangladeshi lawyer, human rights activist and UN Special Rapporteur on Trafficking in Persons was convicted in July 2007 and sentenced to 3 years in prison on charges of bribery and corruption.	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament raised concerns about the conditions under which she was imprisoned and urged the Bangladeshi authorities to provide Ms Huda with all the necessary medical treatment and help required by her health condition and to respect her rights to receive visits from her family and friends in prison. On 17 July 2007, UN Secretary-General Ban-Ki Moon called on the Bangladeshi authorities to fully respect Ms Huda's fundamental rights.
	Sheikh Hasina, Khaleda Zia, Moudud Ahmed	Three former Prime ministers detained or charged (among over 160 political leaders and with more than 100000 civilians) due to repressive measures (including a ban on all political activity) introduced by the military-backed Caretaker Government to end corruption. On 27 August 2007 the Supreme Court overturned a High Court sentence for the release on bail of the former Prime Minister and Awami League president Sheikh Hasina, who has been imprisoned since 16 July 2007. The former Prime Minister Khaleda Zia and her son were	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament raised concerns about the arrest and justification for ongoing detention of Awami League president Sheikh Hasina, arrested on 16 July 2007 and charged with extortion, and of Bangladesh Nationalist Party president Khaleda Zia, charged with corruption. The Parliament called on the Bangladeshi authorities to conduct the trial in a transparent way and according to the rule of law and, more particularly, called on the government to base its anti-

		arrested on 3 September 2007 in Dhaka on allegations of corruption.	corruption campaign solely on facts relevant in the context of criminal proceedings concerning corruption.
	Anwar Hossain, Harun Ur Rashid, Saidur Rahman Khan, Abdus Sobhan	Members of the teachers' association Shikkhok Samity who have been arrested subsequent to the students' and teachers' unrest which erupted in August 2007 at Dhaka university.	In its resolution adopted on 6 September 2007, the European Parliament called for their immediate release.
BURMA (MYANMAR)	Aung San Suu Kyi	The National League for Democracy (NLD) leader, Nobel Peace Prize Laureate and Sakharov Prize winner has spent 11 of the last 17 years under house arrest.	<p>In its resolutions adopted on 21 June, 6 September and 27 September 2007, the European Parliament called for the immediate release and full freedom of movement and expression of Aung San Suu Kyi.</p> <p>In its resolution adopted on 27 September 2007, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - demanded the immediate and unconditional release of all those who have been arrested since the protests began on 19 August 2007, - utterly condemned the brutal response by the Burmese authorities to the peaceful demonstrations began on 19 August 2007 and expresses its horror at the killing of peaceful protestors, - reiterated its calls for the cessation of the current illegitimate constitutional process, and its replacement by a fully representative National Convention including the National League for Democracy and other political parties and groups. <p>In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament insisted on the immediate release of U Win Tin and all political prisoners – estimated to number over 1200 – held by the SPDC.</p>
	Min Ko Naing, Ko Ko Gyi	Leaders of the 88 Generation Students, Min Ko Naing, has already spent 16 years in prison, and Ko Ko Gyi, 15 years.	
	U Win Tin	A 77-year old journalist detained as a political prisoner for almost two decades now for writing a letter to the UN on the ill-treatment of political prisoners and the poor conditions in which they are held.	
	Burmese Buddhist monks	With ten of thousands of other peaceful demonstrators protested as of 19 August 2007 against the anti-democratic and repressive regime in Burma and many of them were arrested.	

			A special session of the Human Rights Council was held on Myanmar at the initiative of the EU, in October 2007.
	Rawang Nang, Chinlai Nin Ram, Nanghkyi Hkaw Dang, Pu Ram	The four girls , aged between 14 and 16 years, were gang-raped by army officers and then arrested.	A letter of concern was sent on 10 April 2007.
CAMBODIA	Hy Vuthy	President of the Free Trade Union of Workers in the Kingdom of Cambodia (FTUWKC) at the Suntex garment factory was shot dead on 24 February 2007.	In its resolution adopted on 15 March 2007, the European Parliament condemned the killing of Hy Vuthy and all other acts of violence against trade unionists and urged the Cambodian authorities to launch an urgent, impartial and effective investigation into the murders of Hu Vuthy, Chea Vichea, Ros Sovannarith and Yim Ry, to make the findings public and to bring the persons responsible to justice. The Parliament called on the authorities to give Born Sammang and Sok Sam Oeum a prompt retrial which complies with international standards.
	Chea Vichea	FTUWKC President, was shot dead on 22 January 2004.	
	Ros Sovannarith	FTUWKC President at the Trinunggal Komara factory; was murdered on 7 May 2004.	
	Born Sammang	They were arrested for the alleged murder of Chea Vichea and later convicted and sentenced to 20 years' imprisonment despite the lack of any credible evidence against them.	
	Sok Sam Oeun		
CHINA	Yang Maodong	This writer was imprisoned.	In its resolution adopted on 13 December 2007, the European Parliament called on the Chinese authorities: - to allow an independent body to have access to Gedhun Choekyi Nyima, the Panchen Lama of Tibet, and his parents, as requested by the UN Committee on the Rights of the Child, and - to release the writer Yang Maodong and the other 50 cyber-dissidents and web users imprisoned in China.
	Gedhun Choekyi Nyima	Panchen Lama of Tibet.	
	Ismail Semed	Uyghur political prisoner and activist in support of Uyghurs'	

		human rights was executed on the morning of 8 February 2007 in Urumchi.	27 March 2007.
	Bu Dongwei	He was sentenced to two and a half years of forced labour for being a Falun Gong practitioner.	On 28 February, the European Parliament called for his release.
	Guo Feixiong	Human rights defender, he was arrested on 30 September 2006 with charges of illegal business activity.	A letter of concern was sent on 5 June 2007.
	Zhang Lianying	She was beaten into a coma on 20 March 2007. She has been detained at the Beijing Women's Labor Camp since 14 June 2005 simply because she is an adherent of the Falun Gong. Her recent beating is very likely to be linked to the fact that her husband, Mr Niu Jinping, met Mr Edward McMillan-Scott, Vice-President of the European Parliament, in China during his visit in May 2006 in order to brief him on the plight of his wife and other Falun Gong practitioners held and often tortured in prisons.	In two letters of concern of 21 May 2007 the President of the European Parliament urged the Commission and the Council to raise these individual cases in all discussions with the Chinese authorities and in particular at the forthcoming round of the EU Human Rights Dialogue with China in Berlin on 14-15 May 2007.
	Cao Dong	Another Falun Gong practitioner. He also met Vice-President McMillan-Scott in May 2006. Following the meeting, he was abducted by the Chinese police and his location remained unknown for several months. On 8 February 2007 he was sentenced to five years of imprisonment.	
	Yoo Sang-Joon	North Korean refugee residing in China and facing trial in Inner Mongolia. There were fears that, after his trial, he may have been deported to North Korea where he was likely to face execution.	A letter of concern was sent to the Chinese authorities on 26 November 2007.
	Chen Tao	Farmer in Sichuan province, executed in mid-2006.	A letter of concern was sent to the Chinese authorities on 23 January 2007.
CONGO-	Guy Yombo	He was murdered on 23 January	A letter of concern was sent on

BRAZAVILLE		2007 in a police station of Brazzaville.	10 April 2007.
	Christian Mounzéo, Brice Mackosso	Human rights defenders, coordinators of the campaign "Publiez Ce Que Vous Payez" condemned to one year of prison.	A letter of concern was sent on 10 April 2007.
CÔTE D'IVOIRE	Guy-André Kieffer	French Canadian journalist. He was kidnapped on 16 April 2004 in Cote d'Ivoire.	A letter of concern was sent on 1 June 2007.
CUBA	Damas de Blanco	2005 Sakharov Prize laureates.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament urged the Cuban authorities immediately to allow the Damas de Blanco to leave the island so that they can accept the Parliament's invitation in order to receive the Sakharov Prize in person.
	Oswaldo Payá Sardiñas	2002 Sakharov Prize laureate.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament renewed its invitation and demanded that the Cuban authorities permit him to travel to Europe so that he could address the European institutions.
EGYPT	Wasfi Sadek Ishaq, Karam Klieb Enderawis	Two young Copts murdered on 3 October 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament expressed concerns about these murders.
	Karim Amer	Abd al-Karim Nabil Suleiman, better known by his pen name Karim Amer, who was condemned to nine years in prison due to the fact that he had posted articles criticizing Islam.	A letter of concern was sent on 15 February 2007.
	Ayman Nour	According to information received, he was mistreated by the police.	A letter of concern was sent on 22 May 2007 and on 05 July 2007.
	Mohammed Ahmed Hegazy	His freedom of religion was not respected, and his right to life and security of person was threatened, as well as that of his wife.	A letter of concern was sent on 10 September 2007.

	Association for Human Rights Legal Aid	This NGO was dissolved by a decree of the Governor of Cairo in September 2007.	A letter of concern was sent on 20 December 2007.
ETHIOPIA	Hailu Shawel, Professor Mesfin Woldemariam, Dr Yacob Hailemariam, Dr Berhanu Nega, Ms Birtukan Mideksa	<p>On 11 June 2007, among 38 senior opposition figures, the following human rights defenders were found guilty of charges related to mass protests following disputed elections two years ago:</p> <p>Hailu Shawel, President of the Coalition for Unity and Democracy,</p> <p>Professor Mesfin Woldemariam, former Chair of the Ethiopian Human Rights Council,</p> <p>Dr Yacob Hailemariam, UN Special Envoy and former Prosecutor of the International Criminal Tribunal for Rwanda,</p> <p>Dr Berhanu Nega, Mayor-elect of Addis Ababa, and</p> <p>Ms Birtukan Mideksa, former judge.</p> <p>All of them were declared "prisoners of conscience" by Amnesty International.</p>	<p>In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - deplored this decision and condemned the fact that this occurred without defence proceedings in a judicial process that did not respect international standards, - urged the Ethiopian Government to promptly investigate the incidents involving students in Dembi Dollo and Ghimbi and to hold those responsible accountable (in January 2007 police forces allegedly beat and severely injured students in the towns of Dembi Dollo and Ghimbi, causing the death of three of them, and detained between 30 and 50 students), - condemned the arrests of independent journalists and asks the Ethiopian Government to guarantee freedom of the press.
	Etenesh Yiman	This wife of an opposition candidate, was shot down outside her house in front of her children	
	Serkalem Fasil	This journalist was six months pregnant when she was arrested. She was denied adequate medical care.	In its resolution adopted on 21 June 2007, the European Parliament welcomed the release of 28 defendants on 10 April 2007, including seven journalists, one of whom was Serkalem Fasil.
GEORGIA	Sozar Subari	Georgian police troops used excessive force while trying to disperse anti-government demonstrations, among them Georgian Public Defender Mr Sozar Subari, on 7 November 2007 in Tbilisi and on 8 November 2007 in Batumi.	A letter of concern was sent on 4 November 2007.
GUATEMALA	Eduardo José	Three Members of the Central	In its resolution adopted on 15

	<p>D'Aubuisson Munguía,</p> <p>William Rizziery Pichinte Chávez,</p> <p>José Ramón González Rivas,</p> <p>Gerardo Napoleón Ramírez</p>	<p>American Parliament, the Salvadoreans Eduardo José D'Aubuisson Munguía, William Rizziery Pichinte Chávez and José Ramón González Rivas, as well as their driver, Gerardo Napoleón Ramírez, were brutally murdered as they were driving towards the PARLACEN plenary meeting. Their charred and abandoned corpses were found near Guatemala City.</p>	<p>March 2007, the European Parliament expressed its total repudiation of all the murders concerned and expected the Guatemalan government to guarantee full independence, liberty and security to the Guatemalan judicial authorities in their investigation of these crimes.</p>
	<p>Pedro Zamora</p>	<p>Trade unionist in Puerto Quetzal killed in 2007.</p>	
INDIA	<p>Taslina Nasreen</p>	<p>Ms Nasreen, Sakharov Prize 1994, was threatened to death for publishing a novel "the shame" harshly contested by Islamic fundamentalists. She had to leave the Indian state of western Bengal where she used to live.</p> <p>In 2008, her visa for India was extended. She remains under threat.</p>	<p>A letter of concern was sent on 29 November 2007 and again on 04 February 2008.</p>
IRAQ	<p>Father Pius Afas,</p> <p>Father Mazen Isha</p>	<p>Two Catholic priests kidnapped on 14 October 2007.</p>	<p>In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament raised concerns at the recent violent events in Iraq.</p>
	<p>Zuhair Youssef Astavo Kermles,</p> <p>Luay Solomon Numan</p>	<p>Two Assyrian Christian members of the organisation National Union of Bet-Nahrin assassinated on 28 June 2007.</p>	
	<p>P. Ragheed Ganni</p>	<p>On 3 June 2007, this Chaldean priest and three deacons who were his assistants were murdered.</p>	
	<p>Samar Sa'ad 'Abdullah,</p> <p>Wassan Talib,</p> <p>Zeynab Fadhil,</p> <p>Liq'a Qamar</p>	<p>Iraqi young women sentenced to death penalty.</p>	<p>A letter was sent to appeal for a pardon or commutation of sentences on 23 February 2007.</p>
IRAN	<p>Jafar Kiani</p>	<p>On 5 July 2007, he was executed by stoning in the village of Aghche-kand (Qazvin Province).</p>	<p>In its resolution adopted on 25 October 2007, the European</p>

	<p>Sian Paymard, Adnan Hassanpour, Abdolvahed "Hiva" Botimar, Mr Behnam Zare, Mr Ali Mahin Torabi</p>	<p>Death sentence imposed on Sian Paymard, Adnan Hassanpour, Abdolvahed "Hiva" Botimar, Ali Mahin Torabi and imminent execution of Mr Behnam Zare.</p> <p>These journalists – Adnan Hassanpour and Abdolvahed Botimar – have been sentenced to death.</p>	<p>Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - strongly condemned the execution by stoning of Mr Jafar Kiani, called on the Iranian authorities to implement their declared moratorium on stoning and demanded that the Islamic Penal Code of Iran be reformed in order to abolish stoning,
	<p>Mansour Osanlou, Ebrahim Madadi, Mahmoud Salehi</p>	<p>Arrests of renowned trade union leaders due to the increase of the repression of the trade union movement: Mansour Osanlou, president of the Syndicate of Workers of Tehran and Suburbs Bus Company (SWTBC), and his deputy, Ebrahim Madadi, as well as Mahmoud Salehi, former President of the Bakery Workers' Union.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - called on the Iranian authorities to unconditionally release all prisoners of conscience, notably the journalists Emadeddin Baghi, Ako Kurdnasab, Ejlal Ghavami, Mohammad Sadegh Kaboudvand, Said Matinpour, Adnan Hassanpour, Abdolvahed Botimar, Kaveh Javanmard and Mohammad Hassan Fallahieh, the unionists Mansour Osanlou, Ebrahim Madadi and Mahmoud Salehi, and the students Ehsan Mansouri, Majid Tavakoli and Ahmad Ghassaban,
	<p>Emadeddin Baghi, Ako Kurdnasab, Ejlal Ghavami, Mohammad Sadegh Kaboudvand, Said Matinpour Adnan Hassanpour, Abdolvahed Botimar, Kaveh Javanmard Mohammad Hassan Fallahieh</p>	<p>Journalists and prisoners of conscience.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - condemned the arrest and imprisonment of human rights defender Dr Sohrab Razzaghi on 24 October 2007 and called for his immediate and unconditional release, - proposed to restart the EU-Iran Human Rights Dialogue, which has been interrupted since June 2004. <p>The Presidency on behalf of the EU made two declarations on 25 May 2007 and 3 August 2007 concerning the death sentence imposed on Sian Paymard, Adnan Hassanpour, Abdolvahed "Hiva" Botimar, Mr Ali Mahin Torabi and the imminent execution of Mr Behnam Zare.</p>
	<p>Ehsan Mansouri, Majid Tavakoli, Ahmad Ghassaban</p>	<p>Students and prisoners of conscience.</p>	
	<p>Dr Sohrab Razzaghi</p>	<p>Human rights defender arrested and imprisoned on 24 October</p>	

		2007.	
	Rasool Ali Mezrea	Iranian asylum-seekers who have been sent back to Iran by third countries run severe risks of persecution, as shown by the recent case of Rasool Ali Mezrea, a member of the Al Ahwaz Liberation Organisation, who is threatened with execution after having been forcibly returned from Syria, despite his status as a recognised UNHCR refugee.	
	Mohammad Hassan Talebi, Mohammad Hossein Jaafari, Vahid Shokoohi Nia	Iranian asylum seekers persecuted on the basis of their sexual orientation and threatened to be expelled from Greece.	In its resolution adopted on 25 October 2007, the European Parliament called on the EU Member States to refrain from expulsions of Iranian asylum-seekers, including those persecuted on the basis of their sexual orientation, and called on Greece not to return Mohammad Hassan Talebi, Mohammad Hossein Jaafari and Vahid Shokoohi Nia to Iran.
	Majed Albughish, Raisan Sawari, Ghassem Salamat, Mohammad Jaab Pour, Abdulmir Farjallah Jaab, Alireza Asakreh, Khalaf Derhab Khudayrawi, Alireza Asakreh, Malek Banitamim, Ali Matouri Zadeh	On 14 February 2007, the Iranian authorities executed three men in the Southern province of Khuzistan: Majed Albughish, Raisan Sawari, and Ghassem Salamat. Mohammad Jaab Pour, Abdulmir Farjallah Jaab, Alireza Asakreh and Khalaf Derhab Khudayrawi were executed on 24 January 2007 and Alireza Asakreh, Malek Banitamim and Ali Matouri Zadeh were executed on 19 December 2006.	On 7 March 2007, the European parliament strongly condemned these acts.
KYRGYZ REPUBLIC	Ramazan Dyrlydaev	The Office of the Kyrgyz Committee for Human Rights (KCHR) was burnt out while its Chairman was attacked on 12	A letter of concern was sent on 2 October 2007

		and 13 September.	
	Alisher Saipov	Kyrgyz journalist of Uzbek origin. He was shot to death on 24 October 2007 in the Kyrgyz city of Osh.	A letter of concern was sent on 31 October 2007.
LEBANON	Rafik Hariri	Former Lebanese Prime Minister assassinated.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament welcomed the UN Security Council resolution setting up the international tribunal to try those responsible for the assassination of Rafik Hariri.
LIBYA	Kristiana Vulcheva, Nasya Nenova, Valentina Siropulo, Valya Cherveniyashka, Snezhana Dimitrova, Ashraf al-Haiui	Five Bulgarian nurses and a Palestinian doctor sentenced to death by the Libyan Criminal Court of 19 December 2006 who spent eight years in prison. They were released in July 2007 and received in plenary in the EP (Strasbourg) on November 2007.	In its resolution adopted on 18 January 2007, the European Parliament condemned the verdict of the Libyan Criminal Court.
MEXICO	Hester Van Nierop, Brenda Susana Margaret Searle	Two Dutch citizens victims of "femicide" in 1998 and 2001.	In its resolution adopted on 11 October 2007, the European Parliament stated that the convicted perpetrators were sentenced to 33 and 39 years imprisonment respectively on 26 February 2007. The sentence is the subject of a pending appeal.
MOROCCO	El Ghalia Djimi	A human rights defender and the Vice-President of the ASVDH (Association Sahraouie des Victimes des Violations Graves des Droits Humains Commises par l'Etat Marocain). She was limited in her right to free movement and freedom of expression.	Ms. Djimi was invited to the European Parliament in April 2007. A letter of concern was sent on 13 November 2007.
	Brahim Sabbar, Ahmed Sbai, Mohamed Tahlil	These members of the ASVDH (Association Sahraouie des Victimes des Violations Graves des Droits Humains Commises par l'Etat Marocain) were	A letter of concern was sent on 13 November 2007.

		imprisoned.	
OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES	Alan Johnston	BBC journalist who was abducted at gunpoint on 12 March 2007 while returning home in Gaza City.	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament called for Mr Johnston to be immediately and unconditionally released unharmed and returned to safety. In its resolution adopted on 12 July 2007 on the Middle East, the European Parliament welcomed the release of the BBC journalist.
	Gilad Shalit	Israeli corporal imprisoned.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament stressed that a series of confidence-building measures should be taken by both Israelis and Palestinians including the immediate release of all imprisoned Palestinian former ministers, legislators and mayors and the Israeli corporal Gilad Shalit.
	Eldad Regev Ehud Goldwasser	Two abducted Israeli soldiers.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament called for a sign of life from these two soldiers to be given by their kidnappers and called for their immediate release.
	Rami Khader Ayyad	Owner of a Christian library murdered on 7 October 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament deplored this murder.
PAKISTAN	Benazir Bhutto	Leader of the Pakistan Peoples Party (PPP), assassinated on 27 December 2007.	In its resolution adopted on 15 November 2007, the European Parliament:
	Asma Jahangir	Chair of the independent Human Rights Commission and UN special rapporteur on freedom of religion or belief, was placed under house arrest. (According to information received, she is no longer under house arrest.)	- raised concerns about the arrest of more than 3 000 citizens, including leaders of political parties, lawyers, journalists, human rights activists and representatives of civil society. The Parliament demanded that the house arrest

	Hina Jilani	UN Special Representative of the Secretary General on Human Rights Defenders. A detention order was issued against her. (According to information received, this detention order has been dropped in the meantime.)	<p>of Benazir Bhutto, leader of the PPP, of Asma Jahangir, Chair of the independent Human Rights Commission and UN special rapporteur on freedom of religion or belief, and of I.A. Rehman, the founder of that organisation, be put to an immediate end. The Parliament was alarmed that a detention order remained in place against Hina Jilani, the UN Special Representative of the Secretary General on Human Rights Defenders.</p> <p>- demanded that judicial independence be restored by reinstating the judiciary, demanded the immediate release of all representatives of the ban associations who have been arrested after peaceful street protests and denounced in particular the unlawful house arrest of Chief Justice Chaudhry (already raised in its resolution of 12 July 2007) and the imprisonment of Aitzaz Ahsan, President of the Supreme Court Bar Association.</p> <p>In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament raised concerns at the recent violent events in Pakistan.</p>
	I.A. Rehman	Founder of the independent human rights commission was placed under house arrest.	
	Iftikhar Mohammad Chaudhry	Chief of Justice. He was placed under house arrest.	
	Aitzaz Ahsan	President of the Supreme Court Bar Association. He was imprisoned.	
	Arif Khan	Protestant Bishop. He was assassinated with his wife on 29 August 2007.	
PHILIPPINES	Giancarlo Bossi	This Catholic priest was kidnapped.	In its resolution adopted on 15 November 2007 on Christian communities, the European Parliament deplored this kidnapping.
	Ms Siche Bustamante-Gandinao	A dedicated human rights activist who was killed just days after testifying to the UN Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions.	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament condemned in the strongest terms this murder and raised concerns about the lack of any police investigation concerning this important case.
RUSSIA	Galina Kozlova	Member of the board of the Mari national organisation Mari	In its resolution adopted on 15 March 2007, the European

		<p>Ušem, editor of the literary magazine Ontšōko and wife of Vladimir Kozlov, chair of the Mari Council. She was brutally attacked on 25 January and suffered head injuries resulting in concussion and severe headaches, dizziness and eyesight problems.</p>	<p>Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - strongly condemned the attack on Galina Kozlova, which has so far not led to any convictions or even arrests, and the continuing harassment of, and assaults on, activists, leading cultural figures and independent journalists in Mari El, - called on the federal and local authorities to bring the perpetrators of these acts to justice and ensure respect for freedom of expression, - called on the Commission to raise the issue of Finno-Ugric minorities in Russia, and concerns regarding the situation in Mari El, during the regular EU-Russia human rights dialogue and at the forthcoming EU-Russia Summit.
	<p>Mikhail Khodorkovsky</p>	<p>The Swiss Federal Tribunal decided on 13 August 2007 that his prosecution and that of Mr Yukos by the Russian authorities was illegal and politically motivated.</p>	<p>In its resolutions adopted on 10 May and 14 November 2007, the European Parliament, expressed concerns over democracy and human rights in Russia, over the independence of the judiciary, as exemplified by the Yukos case, over increased control of the media, over the inability of the Russian police and judicial authorities to find those responsible for murders of journalists and over repressive measures taken against the opposition.</p>
	<p>Gari Kimovič Kasparov, Maria Gaidar, Stephan Stuchlik</p>	<p>Following a march on 14 April 2007, leaders of the United Front Civic Front, former world chess champion Gari Kimovič Kasparov and Maria Gaidar, the daughter of Russia's first post-Soviet reformist prime minister were detained. Many journalists, including ARD (German Television) correspondent Stephan Stuchlik, who tried to capture the events and disseminate them to the West, were also beaten and arrested.</p>	<p>In its resolution adopted on 26 April 2007, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - strongly condemned the use of excessive force by the Russian anti-riot police during last weekend's peaceful demonstrations in Moscow and St Petersburg, - called on the Russian authorities to comply with their international obligations and to respect freedom of expression

		<p>On 15 April 2007 another protest, albeit far smaller, organised by the same grouping, was broken up in a similar way in St Petersburg. Gari Kimovič Kasparov was detained before the protest began. Some demonstrators were arrested whilst en route to the event.</p>	<p>and freedom of assembly,</p> <ul style="list-style-type: none"> - called on the Council of Europe to investigate the human rights violations that took place at these peaceful demonstrations. <p>Gari Kimovič Kasparov was received in plenary at the European Parliament in May 2007.</p>
RWANDA	Idesbald Byabuze Katabaruka	<p>Professor and human rights defender. He was detained in a prison in Kigali.</p>	<p>A letter of concern was sent on 10 April 2007.</p>
SAUDI ARABIA	A 19-year-old woman, known as 'the Qatif '	<p>She was sentenced to 90 lashes following an incident in which she was alone in a car talking with a man who was not a close relative when she was attacked and gang-raped. The General Court of Qatif (Saudi Arabia) reviewed the sentence in November 2007 and condemned her to six months in prison and 200 lashes.</p>	<p>In its resolution adopted on 13 December 2007, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - deplored the decision taken by the General Court of Qatif to punish the rape victim, - called on the Saudi Arabian authorities to quash the sentence and drop all charges against the victim of the rape, - insisted that the Saudi Arabian Government take further steps aimed at lifting restrictions on women's rights.
	Abdul Rahman Al-Lahem	<p>The Qatif girl's lawyer. He was banned from the courtroom and from any future representation of his client after attempts to take legal action against the Ministry of Justice for failing to provide him with a copy of the verdict concerning his client so that he could prepare an appeal.</p> <p>He faced a disciplinary hearing at the Ministry of Justice, where sanctions can include suspension for three years and disbarment.</p>	
	Fatima and Mansour Al-Timani	<p>Mr Al-Lahem also defended the case of this couple, parents of two children, who were forcibly divorced in July 2007 on the request of the wife's brother, based on the argument that Fatima's tribal lineage was superior to that of her husband. Both were incarcerated for prolonged periods (months), together with their children for refusing to accept the divorce. Since then Fatima has been</p>	

		obliged to live in a shelter because she refuses to return to her family.	
	Rizana Nafeek	A Sri Lankan domestic worker who was sentenced to capital punishment in June 2007 for the death of an infant in her custody when she was only 17 years old.	
	Siti Tarwiyah Slamet, Susmiyati Abdul Fulan	Indonesian domestic workers who were beaten to death by their employing family in August 2007 while two others were critically wounded.	
	Ahmadiyya Muslim Jamaat	He is suffering discrimination for his religious beliefs.	A letter requesting more information was sent on 23 January 2007.
SOMALIA	Isse Abdi Isse	Human rights defender. He was shot dead on 14 March 2007 in a hotel in Mogadishu.	A letter of concern was sent on 9 May 2007
SUDAN	Sadia Idriss Fadul	A criminal court in the Managil province, Gazira state, central Sudan, headed by Judge Hatim Abdurrahman Mohamed Hasan, sentenced Sadia Idriss Fadul (a 22-year-old female from the Fur ethnic group, Darfur) and Amouna Abdallah Daldoum (a 23-year-old female of the Tama ethnic group, Darfur) on 13 February 2007 and 6 March 2007 respectively to death by stoning for having committed adultery. According to a letter sent by the Embassy of the Republic of the Sudan in Brussels, the death sentences were quashed.	In its resolution adopted on 24 May 2007, the European Parliament: - welcomed the quashing of the death sentences – if indeed they are confirmed by the court itself – and calls on the Sudanese Government to guarantee the physical and psychological integrity of Sadia Idriss Fadul and Amouna Abdallah Daldoum, - called on the Sudanese Government to repeal the death sentences against, and guarantee the physical and psychological integrity of, Abdelrhman Zakaria Mohamed and Ahmed Abdullah Suleiman.
	Amouna Abdallah Daldoum		
	Abdelrhman Zakaria Mohamed		
	Ahmed Abdullah Suleiman		
	Michel Kilo	Michel Kilo, a militant pro-democracy writer who was	In its resolution adopted on 24 May 2007, the European

SYRIA	Mahmoud Issa	arrested on 14 May 2006, mainly because of his position on the Beirut-Damascus Declaration and sentenced with Mahamoud Issa on 13 May 2007 to a three-year prison term.	Parliament: - expressed its concern at the restrictions imposed on, and the charges made against, Mahmoud Issa, Fayek El Mir, Aref Dalila, Kamal al-Labwani, Anwar Al Bunni, Michel Kilo, Suleiman Al-Shamar and Khalil Hussein for exercising their democratic rights and engaging in peaceful activities, - urged the relevant Syrian bodies to reverse the abovementioned judgments, drop the charges still pending in the Military Court of Damascus and release all the above-mentioned prisoners of conscience and political prisoners.
	Suleiman Al-Shamar and Khalil Hussein	Suleiman Al-Shamar, leading member of the Democratic National Community, and Khalil Hussein, President of the Public Relations Office at the Kurd Future Trend, were sentenced to ten years' imprisonment for "weakening the national ethic" and "conspiring with a foreign country".	
	Fayek El Mir and Aref Dalila	These members of various human rights organisations in Syria have been detained in solitary confinement for six years now.	
	Kamal al-Labwani	Syrian security forces arrested this physician and co-founder of the Democratic Liberal Gathering, on 8 November 2005 upon his return from a trip to Europe, the United States and Egypt. He was sentenced to 12 years' imprisonment with hard labour on politically motivated charges.	
	Anwar Al Bunni	A founding member of the Syrian Human Rights Organisation and a lawyer specialising in human rights issues, who was arrested on the streets of Damascus in 2006 when he was on the verge of taking up a post as the director of a human rights centre financed by the European Union. He was sentenced to five years' imprisonment for "spreading false information harmful to the state".	
MOLDOVA (TRANSNISTRIA)	Tudor Popa Andrei Ivantoc	They were subjected to degrading treatment and prohibited from returning to their homes.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament: - welcomed the release of Andrei Ivantoc and Tudor

			<p>Popa, but deplored the fact that their release by the separatist regime of Tiraspol was declared as resulting from the expiry of their term of imprisonment, and not due to the implementation of the decision of the ECHR,</p> <p>- condemned the fact that Andrei Ivanțoc was subjected to violence and attacks on his human dignity upon his release, as film footage taken by witnesses to his release testifies.</p>
	Members of the Ilascu Group	They were arrested and detained on charges of terrorism. This represented an illegal act of the Transnistrian separatist regime and did not meet international standards.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament strongly deplored the lack of respect for human rights and human dignity in Transnistria, as reflected by the trial and detention of the Ilașcu Group, and called for the immediate and full implementation of the judgment of the ECHR of 8 July 2004 in the case of Ilașcu.
	Valentin Besleag	A mayoral candidate in legitimate local elections in Corjova arrested on 2 June 2007.	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament demanded the cessation of deprivation of freedom of persons for political activity; in this respect condemned the arrest on 2 June 2007 and subsequent treatment of Valentin Besleag.
TUNISIA	Maître Mohamed Abbou	A lawyer and human rights defender. He was detained for publishing articles critical towards the Tunisian government.	A letter of concern was sent on 15 February 2007.
	Ousama Abbadi, Mohammed Amine Jaziri, Ramzi el Aifi,, Oualid Layouni, Mahdi Ben Elhaj,	They were tortured to stop them from continuing their hunger strike while in detention.	Two letters of concern were sent on 25 February 2007 to the Tunisian authorities.

	Ziad Fakraoui		
	Omar Mestiri	A journalist for the on-line Newspaper <i>Kalima</i> . He was wrongly accused of defamation. This also led to the authorities closing the on-line Newspaper.	A letter of concern was sent on 26 July 2007 to the Tunisian authorities.
	Maître Raouf Ayadi	A renowned human rights defender. He was assaulted by the Police as he prepared to represent a group of young people indicted on terrorism charges before the tribunal of first instance of Tunis.	A letter of concern was sent on 26 July 2007 to the Tunisian authorities.
TURKEY	Andrea Santoro	Father Andrea Santoro was a Catholic priest who was murdered in the Santa Maria Church in Trabzon, Turkey, where he served as a member of the Catholic church's Fidei donum missionary program.	<p>In its resolution adopted on 24 October 2007, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - strongly condemned the murders of Hrant Dink, of the Christian priest Andrea Santoro, and of three Christians in Malatya, - deplored the fact that a number of people are still being prosecuted under Article 301 of the Penal Code, - strongly condemned the recent conviction of Saris Seropyan and Arat Dink under this article and urged the government and the newly elected parliament to make sure that all provisions of the Penal Code allowing for arbitrary restrictions on the expression of non-violent opinions are removed and that freedom of expression and freedom of the press are guaranteed.
	Hrant Dink	A Turkish-Armenian editor, journalist and columnist. As the editor-in-chief of the bilingual Turkish-Armenian newspaper <i>Agos</i> (Աղօս), he was a prominent member of the Armenian minority in Turkey. He was assassinated in Istanbul in January 2007.	
	Saris Seropyan	The Turkish-Armenian journalists Saris Seropyan and Arat Dink (son of assassinated Turkish-Armenian journalist Hrant Dink) were given a one year suspended sentence for violation of article 301 of the Turkish Penal Code: 'insulting <i>Turkishness</i> '.	
	Arat Dink		
	Tilmann Geske, Necati Aydin, Ugur Yuksel	Three Christians murdered during the attacks on the Christians publishing house <i>Zirve</i> on 18 April 2007.	

UNITED STATES OF AMERICA	Abu Omar	This Egyptian cleric had been granted asylum in Italy, was abducted in Milan on 17 February 2003, transferred from Milan to the NATO military base of Avano by car, and then flown, via the NATO military base of Ramstein in Germany, to Egypt, where he was held <i>incommunicado</i> and tortured.	In its resolution adopted on 14 February 2007 on the alleged use of European countries by the CIA for the transportation and illegal detention of prisoners, the European Parliament condemned extraordinary renditions.
	Abou Elkassim Britel	This Italian citizen was arrested in Pakistan in March 2002 by the Pakistani police and interrogated by US Pakistani officials, and subsequently rendered to the Moroccan authorities and imprisoned in the detention facility "Temara".	
	Bisher Al-Rawi, Jamil El-Banna	Bisher Al-Rawi, an Iraqi citizen, and Jamil El-Banna, a Jordanian citizen, both residents in the United Kingdom, were arrested by Gambian authorities in Gambia in November 2002, turned over to US agents, and flown to Afghanistan and then to Guantanamo where they remain detained in the absence of a trial or any form of judicial assistance.	
	Binyam Mohammed	This Ethiopian citizen and resident in the United Kingdom was held in at least two secret detention facilities, in addition to military prisons.	
	Martin Mubanga	This UK citizen was arrested in Zambia in 2002 and subsequently flown to Guantanamo where he was detained and tortured for four years without trial or any form of judicial assistance and then released without charge.	
	Khaled El-Masri	This German citizen was abducted on 31 December 2003 (in the Former Yugoslav Republic of Macedonia), illegally held in Skopje until January 2004 and transported to Afghanistan where he was held	

		until May 2004 and subjected to degrading and inhuman treatment.	
	Maher Arar	This Canadian Citizen was detained in the US and eventually deported to Syria under the US policy of extraordinary renditions. He claimed that he was subjected to torture while in Syrian detention.	
	Ahmed Agiza, Mahammed El-Zari	Egyptian citizens, who were seeking asylum in Sweden, were expelled in December 2001. They were deported to Egypt, outside the rule of law, and were subjected to degrading treatment by US officials.	
	Murat Kurnaz	This Turkish citizen resident in Germany was arrested in Pakistan in November 2001, transferred to the US units across the border in Afghanistan by the Pakistani police on no legal basis and with no judicial assistance, and finally flown to Guantanamo at the end of January 2002, whence he was released on 24 August 2006 without charge, having been tortured in all locations where he had been led.	
	Mohammed Zammar	This German citizen was arrested without formal charge on 8 December 2001 at the Casablanca airport in Morocco and tortured in Morocco and Syria.	
	Abdel-Halim Khafagy	This Egyptian citizen and long-term resident in Germany was probably arrested in Bosnia and Herzegovina in September 2001 on suspicion of being a terrorist and abducted to a prison on a US 'Eagle Base' military base in Tuzla where he was severely mistreated and detained under inhumane conditions.	
	Masaad Omer Behari	This Sudanese citizen and resident in Austria since 1989	

		was abducted at Amman airport on 12 January 2003 on his way back to Vienna from Sudan. He was later illegally secretly detained in a prison close to Amman in the absence of a trial or legal assistance. He was tortured and ill-treated there until 8 April 2003, when he was released without charge.	
	Gamal Menshawi	This Egyptian citizen and resident in Austria was arrested on his way to Mecca at Amman airport in February 2003, and later brought to Egypt where he was secretly detained until 2005 in the absence of a trial or legal assistance.	
	Abdurahman Khadr	He was allegedly transported from Guantanamo to Tuzla in Bosnia and Herzegovina on 6 November 2003.	
	Mustafa Setmariam Nasarwho	This Spanish citizen was abducted in Syria in October 2005 and rendered to US agents.	The European Parliament called on the Spanish authorities to take all necessary steps to allow him to face a fair trial before competent judicial authorities.
	Kenneth Foster	He was sentenced to death without committing or assisting in any murder.	A letter of concern was sent on 27 August 2007.
UZBEKISTAN	Norboi Kholzhigitov, Khayatulla Kholzhigitov, Sattor Izraev, Khabibulla Akpulatov, Nasim Isakov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Yadgar Turlibekov, Jamshid	These human rights defenders are detained in prison or psychiatric hospitals, sometimes subjected to torture and ill-treatment.	Letter of concern were sent on 15 January, on May 15 2007, and on 3 July 2007. In its resolution of 15 November 2007, the European Parliament called upon the Uzbek authorities: - to release these human rights defenders.

	<p>Karimov, Dilmurod Muhiddinov, Mutabar Tadzhibaeva, Saidjahon Zainabitdinov, Ihtiyor Hamroev, The family of Ahmadjan Madmarov, Ihtiyor Hamroev</p>		
	Mihra Rittmann	The Ministry of Justice in Uzbekistan refused to officially recognize this Human Rights Watch Office's Associate.	<p>A letter of concern was sent on 03 July 2007.</p> <p>In its resolution of 15 November 2007, the European Parliament called upon the Uzbek authorities to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - officially recognize the Human Rights Watch office.
	Elena Urlaeva	Chairwoman of the Human Rights Alliance of Uzbekistan. She reportedly suffered continuous harassment and was physically attacked.	A letter of concern was sent on 15 January 2007.
	Umida Niazova	Translator at the office of Human Rights Watch in Tashkent. She was sentenced to seven years of probation.	<ul style="list-style-type: none"> -An appeal for dropping all charges against her was sent on 15 January 2007 - A further letter of concern was sent on 19 April 2007 calling for the release of Unida Niazova, and 15 May 2007. - Her sentence was commuted to seven years imprisonment.
	Ikhtior Khamroev	University student detained since August 2006. He was subjected to physical attacks and there were concerns surrounding the fairness of his trial.	The Parliamentary Delegation to Uzbekistan wrote a letter to Commissioner Ferrero-Waldner requesting her to bring Ikhtior's case to the attention of the Uzbek authorities.
VIETNAM	Thich Huyen Quang, Thich Quang Do	The Patriarch of the Unified Buddhist Church of Vietnam, Thich Huyen Quang (87 years old), and his deputy, Thich	In its resolution adopted on 12 July 2007, the European Parliament called for the immediate and unconditional

		Quang Do (79 years old), winner of the 2006 Rafto Prize for human rights work have been imprisoned without trial in their monastery since 1982 for the sole reason of being ardent supporters of religious freedom, human rights and democracy.	release of all individuals imprisoned for the sole reason of having peacefully and legitimately exercised their right to freedom of opinion, freedom of expression, freedom of the press and freedom of religion.
	Nguyen Van Ly, Nguyen Van Dai, Le Thi Cong Nhan	Vietnam continues to hold trials with no respect for the presumption of innocence, the rights of the defendant or the independence of judges, as shown by the trials of the Catholic priest Nguyen Van Ly (30 March 2007), and of the lawyers Nguyen Van Dai and Le Thi Cong Nhan (11 May 2007).	
	Nguyen Phong, Nguyen Binh Thanh, Tran Quoc Hien, Le Nguyen Sang, Nguyen Bac Truyen, Huynh Nguyen Dao, Duong Thi Tron, Le Van Soc, Nguyen Van Thuy, Nguyen Van Tho, Thich Huyen Quang Thich Quang Do Bui Thi Kim Thanh	These people were sentenced to several years in prison, which constitutes a violation of their human rights: Catholic priest Nguyen Van Ly (sentenced to eight years' imprisonment), Nguyen Phong (six years), Nguyen Binh Thanh (five years), the lawyer Nguyen Van Dai (five years) (all members of the pro-democracy and reform group Bloc 8406) and the lawyer Le Thi Cong Nhan, spokeswoman for the Progression Party, (four years), Tran Quoc Hien, representative of the Workers-Farmers Organisation, (five years), Le Nguyen Sang, leader of the People's Democratic Party (PDP), (five years), Nguyen Bac Truyen (four years), Huynh Nguyen Dao (three years), the Hoa Hao Buddhists Duong Thi Tron (six years), Le Van Soc (six years) and Nguyen Van Thuy (five years), Nguyen Van Tho (four years), Thich Huyen Quang, Patriarch of the Unified Buddhist Church of Vietnam, Thich Quang Do and Bui Thi Kim Thanh.	
ZIMBABWE	Gift Tandare	This opposition activist was shot. His body was snatched and	In its resolution adopted on 26 April 2007, the European

		secretly buried without his family's knowledge.	Parliament strongly condemned the Mugabe dictatorship for its relentless oppression of the Zimbabwean people, opposition parties and civil society groups and its destruction of the Zimbabwean economy, which has deepened the misery of millions of Zimbabweans.
	Itai Manyeruke	He died a day after being severely beaten up by the police.	
	Edmore Chikomba	He deceased on 30 March 2007.	
	Morgan Tsvangirai	Chairman of the Movement for Democratic Change (MDC) and opposition leader. He was arrested on 28 March 2007 and subject to brutal treatment by the police forces.	
	Ian Makone	This opposition activist, special adviser to Morgan Tsvangirai, was put in detention.	
	Nelson Chamisa	He was attacked on his way to Harare airport, where he was to take a flight to attend the meetings of the Joint Parliamentary Assembly (ACP-EU JPA).	
	Nelson Chamisa, Grace Kwinjeh, Lovemore Mdhuku, William Bango, Sekai Holland, Tendai Biti, Arthur Mutambara	These opposition leaders were arrested and subjected to brutal treatment by the police forces and prohibited to seek medical treatment outside Zimbabwe.	
	Raymond Majongwe	The human rights defender, Secretary General of the Progressive Teachers' Union of Zimbabwe (PTUZ) and his wife Loice Majongwe were harassed on 1 February 2007 by police officers in Harare	A letter of concern was sent on 21 February 2007.

B) UPDATES OF CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT IN THE PREVIOUS ANNUAL REPORT BETWEEN APRIL 2006 AND MARCH 2007

NAME	BACKGROUND	ACTIONS TAKEN BY THE EUROPEAN PARLIAMENT	UPDATE ON 2007
BANGLADESH			
Salah Uddin Shoaib Choudhury	Journalist and director of the newspaper "Weekly Blitz", which promotes dialogue among the religions and for the recognition of Israel. He was arrested on 29 November 2003 and released 17 months later. Nevertheless he is still in danger of being sentenced to death at his trial for sedition, which was due to open on 13 November 2006.	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament called for the review of his trial and for his release. The charges against him are contrary to all standards of international law and to all conventions on violations of press freedom. The resolution was also deploring recent acts of violence and strongly condemned the physical attacks on journalists, NGO staff, trade unionists and others. The resolution also expressed disapproval regarding the violence related to the forthcoming general elections and the transition.	Since his release from prison he was called to appear before the authorities for 36 times in the 31 months. Every time he risks potential re-incarceration. He was awarded the Monaco Media Forum Prize 2007.
BULGARIA			
Michael Shields	An 18 years-old British citizen, subjected to an unfair trial and sent to prison in Bulgaria, in spite of the fact that another person confessed to the crime in question.	A letter of concern was sent on 13 June 2006.	Bulgaria's president Georgi Parvanov declared he would not pardon him but also that the case can be reopened in Bulgaria if "sufficient new evidence" are presented.
ECUADOR			
Mirek Krygier	Polish citizen, imprisoned.	A letter of concern was sent on 15 November 2006.	No information available.
IRAN			
Keyvan Ansari	Prisoner of conscience.	In a resolution adopted on 15 November 2006, the European Parliament raised concerns regarding various human rights violations in Iran,	D ^r Keyvan Ansari went on hunger strike on 14 July in protest at their continuing detention. On September 2007 he was

		including the ill-treatment of political prisoners, the prosecution of juvenile offenders, also concerning the issue of minority rights, freedom of religion and of the press, and women's rights. In the resolution, the Iranian authorities were called on to unconditionally release all prisoners of conscience; these five persons were explicitly mentioned.	sentenced to 3 years and six months imprisonment on charges of threatening National Security.
Keyvan Rafii	Prisoner of conscience.		The hearing of the case of Keyvan Rafi'i, now held in prison was postponed for a fourth time on 29 July. On 20 May, his father, sister and brother had been taken to an Intelligence Ministry facility in Tehran. They were released at around 10pm after lengthy interrogation.
Kheirollah Derakhshandi	Prisoner of conscience.		Kheyrollah Derakhshandi, held in prison, was severely beaten in March 2007, leaving him with persistent pain in his back and left arm. He is being denied medical care. His 75-year-old father, Mojtaba Derakhshandi, was summoned to appear in court for giving an interview to a news agency about his son's medical condition. He was later released on bail and warned not to speak to the press.
Abolfazl Jahandar	Prisoner of conscience.		Abdolfazl Jahandar went on hunger strike on 14 July in protest at their continuing detention. He is said to be protesting at the prison officials' refusal to transfer him to the section for political prisoners. He is also in poor health.
Koroush Zaim	Prisoner of conscience.		He is out of prison, residing in Iran.
Farshid Yadollahi	Lawyers, imprisoned while defending Sufis in Qom.	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament also addressed the freedom of religion and expressed concerns about the	They are out of prison but they still face legal problems with the authorities.
Omid			

Behrouzi		arrests of these persons.	
Ayatollah Sayad Hossein, Kazemeyni Boroujerdi	He was advocating for years that politics and religion should be separated. He was arrested reportedly with more than 400 of his followers.	In its resolution of 16 November 2006, the European Parliament expressed concern for his arrest.	He is still imprisoned, serving a 15 year sentence.
Motjaba Saminejad	Imprisoned journalist/webblogger (reporters without borders).	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament called for the release of all imprisoned journalists and webblogger.	Out of prison, residing in Iran.
Ahmad Raza Shiri	Imprisoned journalist/webblogger.		Out of prison on suspended sentence.
Arash Sigarchi	Imprisoned journalist/webblogger.		Out of prison, residing in the US.
Manoucher Mohammadi	Student activist, imprisoned.	The European Parliament called for his release, requesting that students should not be barred from higher education due to their peaceful political activities.	Out of prison, residing in the US.
Mausavi Khoini	Human rights defender.	A letter of concern was sent on 20 October 2006.	Still in detention.
Kobra Rahmanpoor	Convicted in January 2002 and is still uncertain about when the sentence is to be executed, if at all.	A letter of concern was sent on 13 July 2006 regarding their case.	Judiciary suspended her execution sentence (she was convicted of murdering her mother in law).
Nazanin Mahabad Fatehi	Convicted in March 2005 for killing one of the three men, who tried to rape her and her cousin.		She was released on 15 January 2007, after the court of appeal declared her innocence. However, she still has to pay compensation of € 25.000.
Fatemeh Hagigat Prozhah	A 35 year old woman who is convicted of killing her temporary husband (Seegheh in Islam). She has alleged that her husband, a drug addict, attempted to rape her 15 year old daughter from a previous marriage.		Fatemeh's death sentence was confirmed.
Delara Darabi	She broke into a house with her partner, allegedly killed the		Her death sentence has been confirmed by the

	woman, whose house she and her partner broke into. She denied the crime but she is still imprisoned, on death row. On 20 January she attempted suicide in her cell. She was a minor (17 years old) when she committed the crimes in question.		Iranian Supreme Court and her execution may be imminent. Her attorney is intending to appeal the verdict. In January 2007, Delara attempted suicide. Delara's physical and emotional health is still unstable.
Sa'id Masouri	Sentenced to death and awaiting execution, she has been held in solitary confinement in Section 209 of Evin Prison since late 2004.	With regards to their case a letter of concern was sent on 17 May 2006.	No further information received.
Khaled Hardiani	Sentenced to death and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		Pardoned after being convicted of endangering national security (in relation to the hijacking plot).
Farhang Pour Mansouri	Sentenced to death and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		No further information received.
Shahram Pour Masori	Sentenced to death as a minor and on death row, involved in hijacking a plane in 2001.		No further information received.
ISRAEL			
Ziyad Hmeidan	Student and human rights defender, detained by Israeli authorities without charges or trial since 23 May 2005.	A letter of concern was sent on 20 July 2006.	He was released on 18 March 2007.
NORTH KOREA			
Son Jong Nam	He is a Christian believer. He was reportedly tortured by the National Security Agency, and was then sentenced to death for alleged treason without a trial and without procedural safeguards required under international human rights law.	In a resolution adopted on 15 June 2006, the European Parliament urged the government of the DPRK to provide information on his case and not to proceed with his execution	No further information received.
RUSSIA			

Mikhael Khodorkovsky	Russian citizen, successful businessman and philanthropist, convicted after an unfair trial and subjected to difficult prison conditions; detained in a prison in Siberia.	With regards to their case, a letter of concern was sent on 22 November 2006.	On February 5, 2007, the Kremlin brought additional charges against him to ensure that he would not be released from prison in October 2007, when he would have been eligible for parole after having served half of his original sentence.
Platon Lebedev	Russian citizen convicted after an unfair trial and subjected to difficult prison conditions. Suffers from serious health problems.		Lebedev is currently serving his sentence in a remote area of Siberia.
Anna Politkovskaya	Journalist, murdered on 7 October 2006. A highly respected investigative reporter, known as the symbol of honest journalism in Russia, she was awarded many prizes, among others the Prize Olof Palme. She courageously stood up defending human life and dignity. She exposed and objectively reported on various forms of crimes against humanity, especially in Chechnya.	In its resolution of October 2006, the European Parliament paid tribute to her work and merits. The European Parliament called on the Russian authorities to conduct an independent and efficient investigation to find and punish those responsible for this cowardly crime. The President of the Parliament also expressed his concerns regarding the issue in a letter of concern. In November 2006, a hearing took place on the Subcommittee on Human Rights on Human rights defenders in Russia. At the EU-Russia Summit, the European Union insisted that Russia must respect human rights in every field of the EU-Russia cooperation.	The European Parliament nominated her posthumously for the 2007 Sakharov Prize. The room for press conferences in Brussels was named after her.
SYRIA			
Anwar al Bunni	Following an unfair trial that appeared to be politically driven, Anwar al-Bunni was sentenced by Damascus Criminal Court on 24 April 2007 to a five-year prison term on charge of “spreading false information harmful to the state”. He is serving his	In its resolution of 15 June 2006, the European Parliament urged Syrian authorities to reconsider all cases of political prisoners and to release immediately all prisoners of conscience. The Parliament also requested that all detained or imprisoned	Following his conviction Anwar al-Bunni was also brought to trial before Damascus Military Court on charges of “slandering a public administration”, Article 376 of the Syrian Penal Code. His new charge appears to be

	<p>sentence in a mixed ward with criminal prisoners in 'Adra prison.</p>	<p>persons be given prompt, regular and unrestricted access to their lawyers, doctors and families. The European Parliament pointed out that respect for human rights constitutes a vital component of any future EU-Syria Association Agreement and called on Syria to respect its commitments within the framework of the Barcelona Process and along the lines of the European Neighbourhood Policy. In May 2006 several civil society activists were arrested and tortured because of signing a petition for improving the Syrian-Lebanese relations in view of the UN Security Council Resolution n° 1680. There were also some of these persons among those arrested.</p>	<p>related to a memo he wrote and presented months ago as part of his defence and in which he criticised the Syrian Minister of Social Affairs and Labour as well as the Syrian Prisoners' Association. The memo was found in his cell at prison during prison guards' inspection. Anwar al-Bunni's next military trial session is on 7 February 2008.</p>
<p>Michel Kilo</p>	<p>Writer, released on 19 October 2006, but he was brought before the Criminal Court in Damascus again on 31 October 2006 to face new charges.</p>		<p>His trial was postponed, for the second time, to 19 February 2007. He was sentenced on 13 May 2007 to three years in prison for "undermining national sentiment".</p>
<p>Kamal Al-Labwani</p>	<p>On 10 May 2007 Damascus Criminal Court sentenced him to 12 years imprisonment following an unfair trial. The charge relates to Kamal al-Labwani's visit to Europe and the USA in 2005 where he met human rights organisations and government officials and called for a process of peaceful democratic reform in Syria.</p>		<p>Kamal al-Labwani is serving his sentence in 'Adra prison in mixed ward with criminal prisoners. He may face additional prison terms of between three and five years. This measure against Kamal al-Labwani appears to be based on his criticism of the Syrian government in a document he wrote and presented in his defence at the final trial session on 10 May 2007.</p>
<p>Mahmoud Issa</p>	<p>Civil society activist. Mahmoud 'Issa's charges relate to his involvement in Beirut-Damascus Declaration, a petition signed by some 300 Syrian and Lebanese nationals calling for the normalization of relations between their two countries.</p>		<p>On 13 May 2007 Mahmoud 'Issa was found guilty of "weakening nationalist sentiment" and was sentenced to three years imprisonment. He is kept in a mixed ward with criminal prisoners. It is alleged that charges against him have no legal basis.</p>

Professor Suleiman Shummar	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Suleiman Shummar was sentenced in absentia to ten years in jail on charges of "weakening nationalist sentiment" and "exposing Syria to hostile acts".
Muhammad Mahfud	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Muhammad Mahfud was released on bail of 1,000 Syrian Lira (US \$20) from 'Adra prison on 25 September 2006. All charges against him were dropped.
Mahmoud Meri'i	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		Mahmoud Meri'i was freed on 17 July 2006, on payment of 1,000 Syrian Lira (US\$20) bail.
Yasser Melhem	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		No further information received.
Omar Adlabi	Civil society activist, detained for signing the above-mentioned petition.		No further information received.
TURKEY			
Behic Asci	Lawyer, started a hunger strike on 5 April 2005 to show solidarity with the political prisoners subjected to poor Turkish prison conditions. On 22 January 2007, after 293 days, he stopped the strike, but announced his intention to resume it later.	A letter of concern was sent on 15 November 2006.	Behic Asci did not resume his hunger strike, he is recovering at his home.
Michal Majevski	Polish citizen arrested in July 2006. He was a minor when committing the crime and the punishment was disproportionate.	A letter of concern was sent on 28 September 2006.	No further information received.
Jonathan Sugden	Well-known expert on Turkey, detained by Turkish security forces and was subjected to deportation.	A letter of concern was sent on 24 April 2006.	Jonathan Sugden is now able to travel to Turkey.

UNITED STATES OF AMERICA			
Pablo Ibar	Spanish citizen found guilty of murder and condemned to death by the Court of Florida in 2000. On 9 March 2006, the Supreme Court reaffirmed his conviction and refused to grant him a new trial.	A letter of concern was sent on 26 April 2006.	Still on death row.
Allen W. Bridgers	Sentenced to death, on death row	A letter of concern was sent on 6 July 2006.	Still on death row.
UZBEKISTAN			
Umida Niazova	Umida Niazova was a human rights defender and translator of Human Rights Watch's office in Tashkent. She was sentenced to seven years in prison.	Letters of concern were sent in January and April 2007.	On 08 May 2007, her sentence was commuted to seven-year suspended sentence. Under the term of the commuted sentenced she was obliged to regularly report to the neighbourhood police.
YEMEN			
Ali Al-Dailami	Ali al-Dailami, Executive Director of the Yemeni Organization for the Defence of Democratic Rights and Freedom was reportedly being held incommunicado and subjected to ill-treatment since his arrest and detention on 9 October 2006.	A letter of concern was sent on 26 October 2006.	He was released in November 2006, one month after his arrest.
VIETNAM			
Nguyen Van Ly	Catholic priest and co-editor of the underground online magazine Tu do Ngôn luan (Free Speech). He was imprisoned from May 2001 to early 2005. He was arrested again on 19 February 2007 and is currently under house arrest.	A letter of concern was sent on 27 July 2006.	His support for the "Manifesto on Freedom and Democracy for Vietnam" has led to his sentence on March 30, 2007 for an additional eight years in prison.
Nguyen Gia Thieu	Sentenced to 20 years of imprisonment and a fine of 25 million USD.		He is still detained.

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament between January 2007 and December 2007, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

(<http://www.europarl.europa.eu/comparl/afet/droi/others/default.htm>)

Country	Date of adoption of resolution
<u>AFRICA</u>	
CHAD	13.12.07
ETHIOPIA	21.06.07
GUINEA	15.02.07
NIGERIA	15.03.07 ; 24.05.07
SOMALIA	15.11.07
SUDAN	15.02.07 (Darfur) ; 24.05.2007 ; 12.07.07 (Darfur) ; 25.10.07
ZIMBABWE	26.04.07
The financing of the Special Court in Sierra Leone	06.09.07
EU partnership in the Horn of Africa	10.05.07
State of play of EU-Africa relations	25.10.07
<u>AMERICA</u>	
CUBA	21.06.07
GUATEMALA	15.03.07
VENEZUELA	24.05.07
Murder of women in Mexico and Central America	11.10.07
SWIFT, the PNR agreement and the transatlantic dialogue on these issues	14.02.07
Transportation and illegal detention of prisoners	14.02.07
<u>ASIA</u>	
BANGLADESH	06.09.07
BURMA (MYANMAR)	21.06.07 ; 06.09.07 ; 27.09.07
CAMBODIA	15.03.07
CHINA	13.12.07
INDIA	01.02.07
KASHMIR	24.05.07
PAKISTAN	12.07.07 ; 25.10.07 ; 15.11.07

Country	Date of adoption of resolution
PHILIPPINES	26.04.07
UZBEKISTAN	15.11.07
TIBET	15.02.07
VIETNAM	12.07.07
Comfort women during world war II (Japan)	13.02.07
<u>EUROPE</u>	
MOLDOVA	12.07.07
RUSSIA	15.02.07 ; 26.04.07 ; 10.05.07 ; 14.11.07
TURKEY	24.10.07
Women in Turkey	13.02.07
Attack on Galina Kozlova	15.03.07
<u>MIDDLE EAST</u>	
IRAN	25.10.07
PALESTINE (GAZA)	11.10.07
SYRIA	24.05.07
The humanitarian situation of Iraqi refugees	15.02.07 ; 12.07.07
Women's rights in Saudi Arabia	13.12.07
Kidnapping in Gaza of the journalist Alan Johnston	26.04.07
Death sentence imposed on medical personnel in Libya	18.01.07
Middle East	12.07.07
EU strategy for reform in the Arab world	10.05.07
<u>MISCELLANEOUS</u>	
EU Human rights dialogues and consultations on human rights with third countries	06.09.07
Universal moratorium on the death penalty	01.02.07 ; 26.04.07 ; 27.09.07
United Nations Human Rights Council	07.06.07
Christian Communities	15.11.07
Annual report on Human Rights in the World 2007 and the EU's policy on the matter.	26.04.07
10th anniversary of the Mine Ban Treaty (Ottawa Convention)	13.12.07

4.3.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ

на вниманието на комисията по външни работи

относно Годишния доклад за 2007 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област (2007/2274(INI))

Докладчик по становище: Thijs Verman

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. призовава Съвета и Комисията да осигурят ефективното прилагане на основан на зачитането на правата на човека подход за развитие, което означава спазване на пет основни принципа: прилагане на международната рамка в областта на правата на човека, зачитане на правата на носителите на права, участие в развитието, недопускане на дискриминация, специално внимание към уязвимите групи, както и отчетност;
2. приветства усилията на Комисията за насърчаване на правата на човека, демокрацията и доброто управление в рамките на Инструмента за сътрудничество за развитие (ИСР); настоява, че тези въпроси засягат множество области и е необходимо да бъдат интегрирани във всички програми, и призовава за конкретни цели, стандарти и показатели във всички стратегически документи по държави, региони и тематична насоченост, както и в годишните програми за действие;
3. призовава Комисията особено да наблегне на включването на аспекти, свързани с правата на човека в Годишната програма за действие за Китай, която предстои да бъде представена през 2008 г.;
4. припомня Целите на хилядолетието за развитие и подчертава, че достъпът до образование и здравеопазване са основни права на човека; счита, че програмите в областта на здравеопазването, включително на сексуалното и репродуктивно здраве, насърчаването на равенството между половете, увеличаването на правата на

- жените и правата на детето следва да имат водеща роля в политиката на ЕС за развитие и права на човека, по-специално в местата, където са широко разпространени насилието, основаващо се на пола, както и излагането на риск от ХИВ/СПИН на жени и деца или лишаването им от достъп до информация, профилактика и/или лечение;
5. призовава Комисията да включи основни трудови права, както и програмата за достоен труд в своята политика за развитие, по-специално в програмите за подкрепа на търговията;
 6. настоява политиката на ЕС да бъде съгласувана с принципите на зачитане на правата на човека във всички области на политики, включително политиките в областта на търговията, селското стопанство, рибарството, имиграцията и търговията с оръжие; подчертава, че при преговорите за споразумения за икономическо партньорство с държавите от АКТБ следва да се вземат под внимание възможните отрицателни последици върху правата на човека, и по-специално върху икономическите и социални права;
 7. приветства партньорството между Африка и ЕС в областта на демократичното управление и правата на човека в Съвместната стратегия Африка-ЕС; призовава не само ЕС, но и Африканския съюз да спазват съответните си ангажименти по отношение на правата на човека, като системно интегрират основан на зачитането на правата на човека подход в африканския механизъм за партньорски проверки и като укрепват регионалните институции за правата на човека, по-специално Африканската комисия по правата на човека и народите и Африканския съд по правата на човека и народите;
 8. отбелязва, че въпреки многобройните процеси за мир и международно посредничество, инициирани от международната общност, в няколко африкански държави има въоръжени конфликти, в които цивилните граждани продължават да са изложени на атаки и да не са достатъчно защитени от своите правителства; припомня по-специално положението в Судан/Дарфур, където продължават сериозните нарушения на правата на човека; подчертава отговорността на международната общност за осигуряване на защита и подчертава, че държавите, които посредством големи търговски инвестиции имат отношение към конфликт в конкретна държава, носят специална отговорност по отношение на населението в тази държава;
 9. подчертава значението на бързото разполагане на части на EUFOR в Чад с оглед стабилизиране на региона, осигуряване защита на хуманитарното пространство и закрила на цивилните лица; настоява ЕС и неговите държави-членки да упражнят своето влияние върху органите на властта в Чад и призовава за изпълнението на международните и регионални хуманитарни и свързани с правата на човека задължения на държавата; изисква по-специално всички опозиционни лидери, задържани само поради политически съображения, да бъдат незабавно освободени;
 10. подчертава необходимостта от продължаване на изключително важната подкрепа от страна на ЕС за усилията за посредничество в Кения, ръководени от г-н Кофи Анан; подчертава необходимостта всички страни да продължат своя ангажимент за

намиране на приемливи решения при разработването на следизборна стратегия с цел помирение, предотвратяване на етническо прочистване и завръщане на всички вътрешно разселени лица по местата им на произход;

11. припомня, че в обстановка на нестабилност и липса на устойчиви институции правата на човека често не се зачитат или са изложени на риск; следователно настойчиво призовава Съвета и Комисията да ускорят процеса за дефиниране на цялостна стратегия за действие в нестабилни държави, основана на опита от Судан, Афганистан, Зимбабве, Демократична република Конго и Кения;
12. призовава Европейския съюз и държавите-членки да гарантират, че докато е необходимо усилията за стабилизиране, изграждане на мир и закрила на гражданите лица в Афганистан се подкрепят и обезпечават с подходящи ресурси, в това число изпращане на военни части, осигурени с необходимия мандат и екипировка; предупреждава, че цената на неуспеха в Афганистан би била изключително висока по отношение на правата на човека, по-специално правата на жените; подчертава, че дългосрочното подобряване на гражданите институции е жизненоважно за възстановяването и помирението.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	3.3.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 19 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Danutė Budreikaitė, Ryszard Czarnecki, Nirj Deva, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Glenys Kinnock, Luisa Morgantini, Horst Posdorf, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Johan Van Hecke
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	John Bowis, Fiona Hall, Manolis Mavrommatis, Csaba Őry, Ralf Walter
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Glyn Ford

27.3.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ГРАЖДАНСКИ СВОБОДИ, ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ

на вниманието на комисията по външни работи

относно Годишния доклад за 2007 г. относно правата на човека по света и политиката на ЕС в тази област
(2007/2274(INI))

Докладчик по становище: Giusto Catania

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че Годишният доклад за 2007 г. относно правата на човека по света се концентрира основно върху дейностите извън Съюза и не съдържа подобно подробно описание на дейностите и проблемите, свързани с правата на човека, в Съюза,
- Б. като има предвид, че Агенцията на Европейския съюз за основните права (Агенцията) беше създадена на 1 март 2007 г. във Виена и представлява първата стъпка за откликване на призива на Парламента за създаване на интегрирана рамка от правила и институции, която да даде правно-задължителна сила на Хартата на основните права на Европейския съюз и да гарантира спазването на системата, създадена съгласно Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и да изработи широкообхватна политика на ЕС в областта на правата на малцинствата; като има предвид, че е важно да се подчертае, че мандатът на Агенцията обхваща също така и онези страни, които са сключили споразумения с ЕС за стабилизиране и асоцииране;
- В. като има предвид, че трябва да се приветства включването на Хартата на основните права в новия Договор и неговия задължителен характер, дори ако самата Харта не е задължителна в някои държави-членки;

- Г. като има предвид, че Парламентът следва да продължава сътрудничеството си със Съвета на Европа по въпросите на защитата на правата на човека,
1. призовава Съвета в бъдещите си годишни доклади относно правата на човека по света да анализира положението с правата на човека по света, като едновременно с това оценява фактическото положение с правата на човека във всяка държава-членка на основата на годишния доклад на Агенцията; този съвместен анализ би бил доказателство за ангажимента на ЕС да защитава еднакво правата на човека както вътре, така и извън своите граници и за избягване на всякакви двойни стандарти;
 2. настоятелно призовава Съвета да преобразува своята ad hoc работна група относно основните права и гражданството в постоянна работна група, която да работи успоредно с работната група по правата на човека (СОНОМ), и настоятелно призовава Комисията да определи специален портфейл в областта на правата на човека и основните свободи за отделен комисар;
 3. изразява загриженост от факта, че международното сътрудничество в борбата срещу тероризма често е довеждало до снижаване на равнището на защита на правата на човека и основните свободи и изразява увереност, че ЕС би следвало да предприеме по-решителни действия в международен план за насърчаване на стратегия, която се основава върху пълното зачитане на международните стандарти и задължения в областта на правата на човека;
 4. настоятелно призовава институциите на ЕС и държавите-членки да прилагат препоръките от неговата резолюция от 14 февруари 2007 г. относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ за транспорт и незаконно задържане на затворници¹, които имат за цел да разкрият ролята на държавите-членки в незаконната практика на извънредно предаване, и да гарантират, че Съюзът и държавите-членки в бъдеще няма да вземат участие в подобни нарушения на правата на човека;
 5. припомня своята резолюция, която подчертава нарушенията на правата на човека в центъра за задържане в залива Гуантанамо, и настоятелно призовава институциите на ЕС и държавите-членки да продължат действията си за неговото затваряне поради факта, че самото негово съществуване излъчва отрицателни сигнали за това, как не трябва да се води борбата срещу тероризма; затова призовава Съвета и Комисията да насърчат международна инициатива, съгласно която правителството на Съединените Щати би се съгласило, в съответствие с нормите на международното право, или да предостави на задържаните справедлив процес, или след като те бъдат освободени и им се предложи бежански статут и им се намери „безопасен пристан”, което би могло да бъде в САЩ или другаде, да се предотврати тяхното репатриране в страни, в които те са изправени пред реалния риск от мъчения и преследване;
 6. насърчава ЕС да приеме по-холистичен и интегриран подход при разрешаване на проблема с изтезанията и да не го разглежда като изолиран въпрос; призовава ЕС

¹ ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 309.

да вземе под внимание широк спектър от възможни мерки, които целят борба срещу изтезанията, включително превенция, подпомагане на жертвите и борба срещу безнаказаността; също така призовава държавите-членки да предоставят достатъчни средства за подпомагане и реабилитация на жертвите на мъчения;

7. насърчава ЕС да продължи укрепването на единното пространство на сигурност, свобода и справедливост, посредством което, с единна политика за миграция, да може да се постигне възможно най-добрата защита на правата на граждани на трети страни, които пристигат на територията на ЕС, и отбелязва, че в някои държави-членки разпоредбите относно пространството на сигурност, свобода и справедливост нямат задължителен характер;
8. отбелязва новото законодателство в областта на легалната миграция, граничния контрол и нелегалното наемане на работа; поддържа, че ЕС следва да разработи обща политика за миграцията, която да се фокусира върху правата на мигрантите, възможностите за легална имиграция и борбата срещу мрежите за трафик на хора;
9. изразява съжаление, че не са били извършени анализи относно състоянието на правата на човека и тяхната връзка с миграцията в рамките на ЕС;
10. изисква от държавите-членки да гарантират пълното зачитане на правата на човека и на основните свободи на лицата, които търсят политическо убежище, и на имигрантите, независимо от техния законен или незаконен статут на територията на ЕС, което е предварително условие за гарантиране на надеждна политика на ЕС в областта на правата на човека, както в ЕС, така и извън него;
11. припомня, че целта на създаване на обща политика за предоставяне на убежище трябва да е защитата на индивида, а не намаляването или прехвърлянето на молбите за убежище към трети страни, които имат лоша репутация по отношение на правата на човека;
12. призовава държавите-членки да подобрят политиките си за предоставяне на убежище, така че да включват жените, изложени на опасност от обрязване на женски полови органи, и да премахнат всяко насилие в тази област;
13. осъжда доводите, приведени от някои държави-членки на основата на всякакви традиционни, културни и религиозни ценности, за да се освободят от задължението си за премахване на насилието, упражнявано спрямо жените, и в частност, свързано с обрязването на женски полови органи;
14. счита, че оправомощаването на жените посредством гарантирането на пълен достъп до информация, услуги и продукти по въпросите на сексуалното и репродуктивно здраве ще ги постави в по-изгодна позиция да изискват безопасен секс и да се предпазват от болести, които се пренасят по полов път, в т.ч. ХИВ/СПИН;
15. призовава Комисията и държавите-членки да насърчат осъществяването на информационни кампании по въпросите на равенството между мъжете и жените и борбата против половото насилие и дискриминацията, на които са подложени

жените;

16. призовава Съвета и Комисията да включат в своите политики мерки, гарантиращи защитата на правата на децата, както и да се ангажират с борбата против трафика на деца и всички форми на експлоатация, включително детския труд;
17. припомня дискриминацията и жестоките преследвания, на които в някои страни са подложени определени хора поради тяхната сексуална ориентация; призовава институциите на ЕС и държавите-членки да преследват и осъждат всякакъв вид дискриминация, основана на сексуална ориентация и полова идентификация, в рамките на ЕС;
18. изразява дълбока загриженост относно положението на граждани на трети страни, които са подали заявления за придобиване на статут на бежанци поради полова ориентация, каквито са случаите с Mehdi Kazemi и Pegah Emambakhsh, които са изложени на риск от репатриране от Обединеното кралство в Иран и от екзекуция; припомня, че експулсирането на лица в трети страни, в които те биха били изложени на риск от преследване, мъчения или смърт, е нарушение на европейските и международни задължения в областта на правата на човека; изисква от институциите на ЕС и от заинтересованите държави-членки да намерят решение, за да се гарантира, че тези двама души няма да бъдат репатрирани в Иран, както и да контролират и оценяват прилагането в държавите-членки на законодателството на ЕС в областта на убежището; изисква от Комисията да се занимае с тези въпроси и да ги реши посредством предстоящите изменения към Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на трета страна¹, и към Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила² ;
19. призовава председателствата на Съвета да организират Форума на неправителствените организации за защита на правата на човека по начин, който да позволи също така на гражданското общество и на институциите на ЕС да провеждат задълбочени дискусии в държавите-членки относно въпросите на защитата на правата на човека;
20. приветства разширяването в Договора от Лисабон на обикновената законодателна процедура (предишната процедура за съвместно вземане на решения) по отношение на повече политики в областта на правосъдието, свободата и вътрешните работи, посредством която Европейският парламент ще придобие по-голяма роля по отношение на въпросите, които засягат защитата на правата на човека вътре в ЕС и извън ЕС;
21. призовава Съвета и Комисията да улеснят разработването на механизми на

¹ ОВ L 50, 25.2.2003 г., стр. 1.

² ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

Европейската политика за съседство (ЕПС), тъй като ЕПС оказва значително въздействие върху защитата и насърчаването на правата на човека, на правовата държава и на демократичната реформа, а също така и върху разпространението на ценностите на правата на човека и нарастването на потенциала в тази област;

22. призовава държавите-членки да продължат защитата и насърчаването на основните права извън ЕС.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	26.3.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 32 -: 2 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alexander Alvaro, Philip Bradbourn, Giusto Catania, Carlos Coelho, Esther De Lange, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Bárbara Dührkop Dührkop, Armando França, Urszula Gacek, Patrick Gaubert, Lilli Gruber, Jeanine Hennis-Plasschaert, Ewa Klant, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Stavros Lambrinidis, Henrik Lax, Roselyne Lefrançois, Sarah Ludford, Rareş-Lucian Niculescu, Inger Segelström, Vladimir Urutchev, Ioannis Varvitsiotis, Manfred Weber
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Edit Bauer, Ignasi Guardans Cambó, Sophia in 't Veld, Metin Kazak, Jean Lambert, Jörg Leichtfried, Siiri Oviir, Nicolae Vlad Popa
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Tobias Pflüger

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	2.4.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 60 -: 0 0: 3
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Roberta Alma Anastase, Bastiaan Belder, André Brie, Elmar Brok, Colm Burke, Marco Cappato, Philip Claeys, Giorgos Dimitrakopoulos, Hélène Flautre, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Metin Kazak, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Johannes Lebech, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, null Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Ria Oomen-Ruijten, Cem Özdemir, Justas Vincas Paleckis, Béatrice Patrie, Alojz Peterle, Hubert Pirker, Samuli Pohjamo, Michel Rocard, Raúl Romeva i Rueda, Libor Rouček, Christian Rovsing, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Charles Tannock, Inese Vaidere, Ari Vatanen, Kristian Vigenin, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Laima Liucija Andrikiienė, Giulietto Chiesa, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Marie Anne Isler Béguin, Georg Jarzembowski, Tunne Kelam, Doris Pack, Antolín Sánchez Presedo, Inger Segelström, Csaba Sándor Tabajdi, Luis Yañez-Barnuevo García